

HINWEIS:

Die vorliegende Übersetzung konnte nicht geengeprüft werden und enthält möglicherweise sowohl Übersetzungs- als auch Verständnisfehler. Sollten irgendwelche Fehler entdeckt werden, die zu Verfälschungen führen, bitten wir die Leser, uns die gefundenen Fehler zu melden, damit wir diese in unserem Dokument berichtigen können.

Vielen Dank

Die Werte der Ethik und Moral

Die folgende interessentheoretische Erklärung soll dem Menschen das Verstehen erleichtern, warum er sein Leben und Dasein ethisch-moralisch gestalten und führen soll

Ethik und Moral hängen zweifelsfrei beide zusammen und werden oft gleichgesetzt, doch es gibt einen entscheidenden Unterschied, denn die jeweiligen Normen und Werte der Moral gelten als eine alleinige Gruppe, während die Ethik vielmehr beschreibt, was richtig oder falsch ist, was mit einer anderen und wissenschaftlichen Beschreibung als allgemeine Auseinandersetzung mit ‚richtig‘ und ‚falsch‘ erklärt werden kann. Nichtsdestotrotz sollen folgend Ethik und Moral im Zusammenhang erklärt werden.

Überall gibt es Gelegenheiten, sich der Ethik und Moral gemäss bewusst zu verhalten, sich höflich, ehrlich, tolerant und rücksichtsvoll zu benehmen, so im täglichen Leben wie auch während des ganzen Lebens überhaupt. Ein ethisch-moralisches Benehmen in der natürlich gegebenen Form lässt sich in allen Lagen des Daseins praktizieren, so in allen privaten Bereichen, in jeder Gesellschaft, am Arbeitsplatz, bei Freunden und Bekannten, wie auch in der Familie, mit jedermanns Umgang und auch im Strassenverkehr usw. Ethik und Moral sind auch praktische Anleitungen zur Lebensführung, zu diesbezüglich wertigen Bedingungen und Regeln, wie auch zum korrekten Handeln und Tun, womit sich der Mensch immer wieder auseinanderzusetzen hat. Insbesondere stehen dabei immer die Ethik und Moral in deren wertig-traditionellen Formen im Vordergrund, die als besondere Werte verzeichnet werden, nämlich der Schutz des Lebens, der freie Wille, das richtige Handeln und der Erhalt der Freiheit.

Als ethisch-moralisch werden dabei die Werte und Regeln bezeichnet, die in der Familie, in einer Freundschaft, Bekanntschaft oder Gesellschaft allgemein anerkannt sind. Wenn dabei gesagt wird, dass von einem Menschen ethisch-moralisch richtig gehandelt wurde oder wird, dann ist jedenfalls damit gemeint, dass er sich mit seinem Verhalten derart bemüht hat oder sich so bemüht, wie es die Menschen für richtig und gut fanden resp. finden. Dabei werden die Werte und Regeln der Ethik und Moral als gut bezeichnet und allgemein als wertvoll anerkannt.

UWAGA:

Przedłożone tłumaczenie nie zostało zweryfikowane pod kątem zawartości możliwych błędów, wynikających bezpośrednio z tej czynności, jak również ze zrozumienia oryginalnego tekstu. W przypadku wykrycia błędów prowadzących do przekłamań prosimy czytelników o ich zgłaszanie, abyśmy mogli je poprawić w naszym dokumencie.

Dziękujemy

Wartości etyki i moralności

Poniższe wyjaśnienie teoretyczne dotyczące obszarów zainteresowania etyki i moralności ma na celu ułatwienie człowiekowi zrozumienia, dlaczego powinien kształtować i prowadzić swoje życie i byt w sposób etyczny i moralny

Etyka i moralność są niewątpliwie powiązane ze sobą i często utożsamiane, jednak istnieje zasadnicza różnica między nimi, ponieważ odpowiednie normy i wartości moralności są uważane za jedną wyłączną grupę, podczas gdy etyka raczej opisuje, co jest właściwe lub niewłaściwe, co można wyjaśnić za pomocą innego i naukowego opisu jako ogólnej debaty o tym, co „właściwe” i „niewłaściwe”. Niemniej jednak powiązanie etyki i moralności powinny zostać poniżej wyjaśnione.

Wszędzie istnieją możliwości, aby zachowywać się świadomie zgodnie z etyką i moralnością, zachowywać się uprzejmie, uczciwie, tolerancyjnie i rozważnie, zarówno w życiu codziennym, jak i w życiu w ogóle. Zachowanie etyczno-moralne w swej naturalnie danej formie daje się praktykować we wszystkich sytuacjach życiowych, we wszystkich sferach prywatnych, w każdym społeczeństwie, w miejscu pracy, z przyjaciółmi i znajomymi, a także w rodzinie, w każdym towarzystwie, a także w ruchu ulicznym itp. Etyka i moralność to także praktyczne instrukcje dotyczące sposobu życia, związanych z tym wartościowych warunków i zasad, jak również poprawnego zachowania i czynienia, z którym człowiek zmagają się raz za razem. W szczególności etyka i moralność w swoich tradycyjnie-wartościowych formach są zawsze na pierwszym planie, wymieniane jako nadzwyczajne wartości, a mianowicie ochrona życia, wolna wola, właściwe postępowanie i zachowanie wolności.

Określenie etyczno-moralny odnosi się do wartości i zasad, które są powszechnie akceptowane w rodzinie, w przyjaźni, wśród znajomych lub w społeczeństwie. Kiedy mówi się, że dana osoba działała lub działa w sposób etycznie i moralnie poprawny, oznacza to, że podjęła lub podejmuje takie wysiłki w swoim zachowaniu, które ludzie uważają za słuszne i dobre. W tym kontekście wartości i zasady etyki i moralności są określane jako dobre i powszechnie uznawane za wartościowe.

Bei der Ethik und Moral gibt es auch gewisse Gebote, die ein bestimmtes ethisch-moralisches Handeln vorschreiben, wie z.B., dass explizit schriftlich oder mündlich geboten wird: «Du sollst nicht töten», wie auch das «Du sollst nicht stehlen», wobei ohne diese Gebote als Gesetze ein Zusammenleben in einer Gesellschaft nicht gut möglich ist.

Eine unethisch-unmoralische Handlung ist genau dann falsch und schlecht, wenn sie ausgeführt wird, obwohl sie pflichtwidrig ist und aus Nachlässigkeit, Wut oder explizit deshalb ausgeführt wird, weil ein schlechtes und rachsüchtiges oder eigennütziges Motiv dahintersteckt.

Das zwischenmenschliche Leben wird eigentlich natürlich ethisch-moralisch und also durch die natürlichen Ethiken und Moralen geregelt, wobei diese auch eine ordnende Funktion haben, und zwar im Zusammenhang mit all den durch die Legitimation gesamthaften Werte, die dem Menschen nicht naturmässig gegeben sind, sondern separat von ihm bewusst erlernt werden müssen. Die Ethik und Moral stellen für den Menschen einen grundlegenden normativen Rahmen für sein Verhalten und Wirken gegenüber den Mitmenschen, in der Familie, den Freundschaften, Bekanntschaften und innerhalb der Gesellschaft dar.

Die Ethik und Moral beschäftigen sich bezüglich der Gattung Mensch in erster Linie mit dem ihm natürlich gegebenen Grundprinzip des Verhaltens zu seinen Mitmenschen, wie aber – was in der Regel von der Wissenschaft der Psychologie nicht gesagt wird, weil sie dies anscheinend nicht einmal weiss – auch zum Planeten Erde, zur Natur und deren Fauna und Flora. Die ethisch-moralischen Werte beziehen sich aber auch auf Fragen der Sexualität, wie sie sich jedoch auch auf sehr viele andere Dinge **nicht und nie beschränken**, sondern äusserst wichtig sind, wie z.B. bezüglich der Logik, des Verstandes, der Vernunft und der Verantwortung. Diese haben besonders und in jedem Fall immer gegolten und **müssen für alle Zukunft gelten**. Allein schon die Gedanken und Gefühle, die z.B. von einer ethisch-moralischen Befriedigung über eine Empörung, Mitleid oder Schuld bis hin zu seltsamen Emotionen führen können, sind in Werte aufzuteilen, deren sich der Mensch normalerweise niemals bewusst wird.

Die Ethik und Moral befassen sich grundlegend mit dem menschlichen Handeln des Gut und Böse wie auch mit dem Richtigen und Falschen, und zwar insbesondere des Verhaltens.

Diese Werte haben sich schon vor vielen Hunderten von Jahrtausenden natürlich entwickelt und im Lauf der Evolution als Veranlagung in allen Lebewesen, und also auch in den Grundwerten im Menschen natürlich eingelagert. Dies, während anderweitig der Grossteil aller Werte jedoch vom Menschen durch Erziehung und Anerziehung usw. selbst erarbeitet werden muss.

W etyke i moralności istnieją również pewne przykazania, które instruuja określone etyczno-moralne postępowanie, takie jak wyraźne przykazanie na piśmie lub ustnie: „Nie powinienes/powinnaś zabijać”, a także „Nie powinienes/powinnaś kraść”, przy czym bez tych przykazań jako praw, dobre współzycie w społeczeństwie nie jest możliwe.

Nieetyczny i niemoralny czyn jest niewłaściwy i zły właśnie wtedy, gdy zostanie popełniony, pomimo że jest niezgodny z obowiązkami i zostanie wyrządzony z niedbalstwa, gniewu lub wyraźnie dlatego, że stoi za nim zły i mściwy lub samolubny motyw.

Życie międzyludzkie jest w rzeczywistości naturalnie regulowane etyczno-moralnie, a więc też przez naturalne etyki i moralności, przy czym pełnią one również funkcję porządkującą, i to w związku ze wszystkimi uznanymi w sumie wartościami, które nie są naturalnie dane człowiekowi, ale muszą być przez niego świadomie i oddzielnie wyuczone. Etyka i moralność stanowią fundamentalne ramy normatywne dla ludzkiego zachowania i działania wobec innych ludzi, w rodzinie, przyjaźni, wśród znajomych i w społeczeństwie.

Etyka i moralność w odniesieniu do gatunku ludzkiego zajmują się przede wszystkim naturalnie daną i podstawową zasadą zachowania wobec bliźnich, jak również – o czym z reguły nauka psychologii nie mówi, ponieważ, jak się zdaje, nawet o tym nie wie – wobec planety Ziemi, natury oraz jej fauny i flory. Wartości etyczno-moralne odnoszą się jednak również do kwestii seksualności, podobnie jak **nie ograniczają się i nigdy nie ograniczały** do wielu innych rzeczy, lecz są niezwykle ważne, na przykład w odniesieniu do logiki, rozumu, rozsądku i odpowiedzialności. W szczególności i w każdym przypadku zawsze miały i **muszą mieć zastosowanie na całą przyszłość**. Już same myśli i uczucia, które np. mogą prowadzić od etyczno-moralnego zadowolenia poprzez oburzenie, litość lub winę do osobliwych emocji, należy podzielić na wartości, których człowiek zwykle nigdy nie jest świadomy.

Etyka i moralność zajmują się zasadniczo ludzkim dobrym i złym postępowaniem, jak również tym, co jest prawidłowe i błędne, zwłaszcza w zachowaniu.

Wartości te rozwinęły się setki milionów lat temu naturalnie i w toku ewolucji zostały zmagazynowane w naturalny sposób jako predyspozycje we wszystkich żywych organizmach jako usposobienie, a więc także jako podstawowe wartości w ludziach. Dzieje się tak pomimo faktu, że większość wszystkich wartości musi być przez człowieka samodzielnie wypracowana poprzez wychowanie, wpajanie itp.

Grundsätzlich sind die Grundbegriffe von Ethik und Moral vom Menschen also nichts, was ihn befähigt, das ethisch-moralisch Richtige zu tun. Hingegen ist der grosse Rest aller ethischen und moralischen Werte, die den Menschen von allen anderen Lebewesen unterscheidet, von diesem selbst zu erlernen, weil sie nicht natürlich vorgegeben sind. Der Mensch hat nämlich eine Persönlichkeit mit einem Bewusstsein, das er **bewusst** und auch **instinktiv-gefühlsmässig** nutzen kann, dies im Gegenteil zu anderen Lebensformen, die ihr Bewusstsein nur schwach teilbewusst und instinktiv nutzen können. Und wenn der Mensch die vielen anderen Werte der Ethik und Moral erlernt, dann erhebt er sich zum wahren Menschsein, und damit auch dazu, ein gesellschaftliches Zusammenleben auf eigene Weise zu führen, was frei von Hass ist, jede Rache und Vergeltung, Verleumdung und Unehrllichkeit jeder Art verpönt, wie er aber auch nicht Gewalt ausübt, nicht Mord und Totschlag begeht und also auch keinerlei Feindschaft kennt und keine Kriege führt.

Ethik und Moral bedeuten nicht nur, dass nicht getötet werden soll, sondern sie besagen auch, dass nicht Kriege geführt und nicht Todesstrafen verhängt werden sollen, dass aber auch der Mensch nicht streiten, nicht hassen und nicht gewalttätig usw. sein soll. Ethik und Moral sagen aber auch aus, dass der Mensch selbstbewusst, selbstsicher, pflichtgetreu und ehrlich usw. sein soll.

Es wird behauptet, dass die ethisch-moralischen Ansichten bezüglich Drogen und Sex usw. zu rund 50 Prozent vererbbar seien, während die restlichen 50 Prozent der Abweichung durch das einzigartige soziale Umfeld erklärt werden. Das kann jedoch entsprechend der natürlichen Ethik und Moral nicht so gesehen werden, die nämlich naturmässig völlig darauf ausgerichtet sind, das Zusammenleben jeder Gattung und Art, je ihresgleichen, zu gewährleisten. Dieses Natürliche der ethisch-moralischen Werte umfasst jedoch nur den kleinsten Teil, denn das grosse Gesamte der Ethik und Moral ist vom Menschen selbst zu erarbeiten. Diese sind jedoch bezüglich aller Werte der gesamten Ethik und Moral individuell von jeder Persönlichkeit zu bestimmen, ob sie erarbeitet werden oder nicht. Explizit sind diese nämlich hinsichtlich Ansichten und Vermutungen weder für irgend etwas, noch direkt oder indirekt vererbbar, denn diese Werte müssen richtigerweise bewusst und willig erlernt und auch umgesetzt werden.

Die Kinder lernen schon unbewusst den natürlich gegebenen Teil von Ethik und Moral, wenn sie noch sehr klein sind, denn in der Regel werden sie bereits nach der Geburt damit indoktriniert, und zwar, ohne dass dies von den Eltern wahrgenommen und also nicht realisiert wird. Das Ganze geschieht derweise, dass die Neugeborenen ganz natürlich durch das natürliche ethisch-moralische «Hätscheln» der Mutter und des Vaters betreut und befürsorgt werden. Dies eben derart, wie es natürlich vor Hunderten von Jahrtausenden bereits die ersten Lebewesen als natürliche Form machten, folglich dies ein Zusammenleben der Familien und der Herden der Lebensformen ermöglichte, und so,

W zasadzie więc sama znajomość podstawowych pojęć etyki i moralności nie jest czymś, co uzdalnia człowieka do właściwego postępowania etycznie-moralnego. Natomiast znaczna pozostałość wszystkich wartości etycznych i moralnych, które odróżniają ludzi od wszystkich innych żywych istot, musi zostać przez samych ludzi nauczona, ponieważ nie są one dane z natury. Człowiek ma osobowość ze świadomością, której może używać **świadomie**, a także **instynktownie-uczuciowo**, w przeciwieństwie do innych form życia, które mogą używać swojej świadomości tylko w małej części świadomie i instynktownie. A kiedy człowiek nauczy się tych wielu innych wartości etyki i moralności, wtedy wznosi się do prawdziwego człowieczeństwa, a tym samym do prowadzenia współżycia społecznego na swój własny sposób, który jest wolny od nienawiści, [chęci] zemsty i odwetu, oszczerstw i wszelkiej nieuczuciowości, ale także nie dokonuje przemocy, nie popełnia morderstw i zabójstw, a tym samym nie zna wrogości i nie prowadzi wojen.

Etyka i moralność oznaczają nie tylko to, że nie należy zabijać, ale także to, że nie należy prowadzić wojen i wydawać wyroków śmierci, a także to, że człowiek nie powinien się kłócić, nienawidzić, być agresywnym itp. Jednakże etyka i moralność stwierdzają również, że człowiek powinien być samoświadomy, pewny siebie, obowiązkowy, uczciwy itp.

Twierdzi się, że poglądy etyczne i moralne dotyczące narkotyków, seksu itp. są w około 50 procentach dziedziczne, podczas gdy pozostałe 50 procent odchylen jest wyjaśnione przez wyjątkowe środowisko społeczne. Jednak nie można tego postrzegać w ten sposób zgodnie z naturalną etyką i moralnością, które w rzeczywistości są z natury całkowicie nastawione na zapewnienie współistnienia każdego gatunku i rodzaju, każdego w swoim rodzaju. Ta naturalność wartości etyczno-moralnych obejmuje jednak tylko najmniejszą część, ponieważ ogrom całości etyki i moralności ma być wypracowana przez samego człowieka. Jednak w odniesieniu do wszystkich wartości całej etyki i moralności, są one ustalane indywidualnie przez każdą osobowość, bez względu czy je wypracuje lub też nie. Szczególnie, w odniesieniu do poglądów i założeń, nie są one nam dane w zamian za coś, ani bezpośrednio lub pośrednio dziedziczne, ponieważ wartości te muszą być w prawidłowy sposób świadomie i dobrowolnie wyuczone, a także wprowadzone w życie.

Dzieci uczą się już nieświadomie naturalnie danej części etyki i moralności, gdy są jeszcze bardzo małe, ponieważ są nią indoktrynowane już zaraz po urodzeniu, czego rodzice nie są świadomi i również nie zdają sobie z tego sprawy. Wszystko dzieje się w taki sposób, że noworodki są całkiem naturalnie otoczone opieką i troską matki i ojca poprzez naturalne etyczno-moralne „pieszczenie”. Dzieje się tak, jak w naturalny sposób robiły to już pierwsze żywe istoty setki milionów lat temu jako naturalna forma życia, umożliwiając w ten sposób rodzinom i stadom współżycie, i jak dziś nieświadomie czynią to ludzie. Część ludzi jest jednak w stanie podejmować etyczno-moralne decyzje dzięki swojej

wie es heute unbewusst durch den Menschen geschieht. Ein Teil der Menschen vermag aber infolge seiner Persönlichkeit und Kraft seines von ihm benutzten Bewusstseins mit bewussten Gedanken und daraus entstehenden Gefühlen ethisch-moralische Entscheidungen zu treffen. Dies, während der sehr viel grössere andere Teil der Menschen, ohne sich dessen bewusst zu sein, Scheingedanken pflegt und einer Glaubenswahnsucht verfallen ist, folglich er gläubig dahinlebt und die Wirklichkeit und deren Wahrheit verpönt und mit seiner Gläubigkeit strafft. Ein Zeichen dafür, dass der Glaube, sei er religiös oder weltlich, tief im Charakter des Menschen verwurzelt ist und er nicht fähig ist, die Realität so wahrzunehmen, wie diese wirklich ist. Diese Menschen haben aus ihrem Glauben heraus ein falsches Empfinden, folglich sie auch nicht die Wirklichkeit und deren Wahrheit sowie das Unwirkliche und Unwahrheitliche als richtig oder falsch unterscheiden können. Das hat zwangsläufig zur Folge, dass sie infolge ihrer Glaubenswahnsucht diese als richtig, jedoch die Realität als falsch einschätzen und ihren Glauben vehement verteidigen. Sie sind demzufolge weder fähig, das Negative noch das Positive zu erkennen, und sie wissen und verstehen auch nicht, dass das Wahre, Gute und Richtige nicht von alleine kommt und wächst, sondern dass es erst gepflanzt und gepflegt werden muss, ehe es geerntet und in die richtigen Bahnen der Logik und des Verstandes gelenkt werden kann. Also muss der einer Glaubenswahnsucht verfallene Mensch erst einen Samen finden, der in ihm keimt, heranwächst und ihn richtige und dem Glauben ferne, jedoch wahrheitliche und wertige ethisch-moralische Entscheidungen treffen lässt. Der Mensch, der effectiv selbstdenkend und also nicht gläubig ist, dem das ureigene Gedankenschaffen und das Ausrichten richtiger und wertvoller Gefühle Pflicht ist, folglich er damit auch einen gesunden und positiven Psychezustand aufbaut, ist wahrlich jemand, der wertig sein Leben führt und jederzeit das Dasein zu bewältigen vermag.

Das ganze Diesbezügliche ist ein Zeichen, dass tief in seinem Hirn die Ethik und Moral verwurzelt sind, folglich in ihm das Empfinden von richtig oder falsch immer gegenwärtig ist und er stets richtig die Realität und damit die Wirklichkeit und deren Wahrheit erkennen und erfassen kann, folglich er auch stets die richtigen Entscheidungen trifft und richtig zu handeln vermag.

Die Schöpfungsenergie ist, nebst der Persönlichkeit und dem Bewusstsein, der äusserst wichtigste Faktor dessen, dass die schöpfungsgegebene Energie und Kraft dem Menschen das Leben gibt, und zwar in der Weise, dass sie die Persönlichkeit und damit auch das Bewusstsein belebt. Diese Energie und Kraft ist es auch, durch die der Mensch fähig ist, durch sein Bewusstsein Gedanken und Gefühle zu erschaffen, durch die er nicht nur sein tägliches Leben gestalten, formen und nutzen, sondern auch lernen und sich ein Wissen aneignen kann, durch das er wiederum evolutioniert resp. sich entwickelt und wissender, verständiger, kenntnisreicher, könnender und gelehrter usw. wird. Damit bildet sich ein laufender evolutiver Eindruck und ein Verstehen der Wirklichkeit und deren Wahrheit, was grundlegend das Bewusstsein,

osobowości i sile używanej świadomości z jej świadomymi myślami i powstającymi z nich uczuciami. To, podczas gdy druga znacznie większa część ludzi, nie będąc tego świadomym, kultywuje pozorne myślenie i pada ofiarą złudzenia wiary, w następstwie czego żyje w wierze i pogardza rzeczywistością oraz jej prawdą i karze ją swoją wiarą. Jest to znak, że wiara, czy to religijna, czy świecka, jest głęboko zakorzeniona w charakterze danej osoby i że nie jest ona w stanie postrzegać rzeczywistości taką, jaka jest naprawdę. Z powodu swojej wiary, ludzie ci mają nieprawidłową percepcję, w związku z czym nie są w stanie odróżnić rzeczywistości i jej prawdy, a także tego, co nierealne i nieprawdziwe jako dobre lub złe.

Nieuniknioną tego konsekwencją jest, że w wyniku swojego uzależnienia od złudnej wiary, oceniają ją jako słuszną, a rzeczywistość jako błędną i bronią swojej wiary zaciekle. W związku z tym nie są w stanie rozpoznać ani tego, co negatywne, ani tego, co pozytywne, ani też nie wiedzą i nie rozumieją, że to, co prawdziwe, dobre i słuszne, nie przychodzi i nie rośnie samo z siebie, ale musi być najpierw zasadzone i pielęgnowane, zanim jako plon będzie mogło zostać zebrane i wprowadzone na właściwe tory logiki i zrozumienia. Tak więc osoba uzależniona od złudnej wiary musi najpierw znaleźć ziarno, które wykiełkuje w niej, wyrośnie i pozwoli podejmować właściwe – wolne od wiary – jednak przez to prawdziwe i wartościowe decyzje etyczno-moralne. Człowiek, który skutecznie wyśli samodzielnie, a zatem nie jest wierzący, którego obowiązkiem jest tworzenie własnych myśli i kierowanie prawidłowymi i wartościowymi uczuciami, a co za tym idzie, buduje również zdrowy i pozytywny stan umysłu, jest naprawdę kimś, kto prowadzi swoje życie w wartościowy sposób i jest w stanie poradzić sobie z egzystencją w dowolnym momencie.

Wszystko to świadczy o tym, że etyka i moralność są głęboko zakorzenione w jego mózgu, w związku z czym poczucie dobra i zła jest zawsze w nim obecne i zawsze potrafi on rzeczywistość i jej prawdę prawidłowo rozpoznać i w pełni zrozumieć, w związku z czym zawsze podejmuje właściwe decyzje i jest w stanie działać prawidłowo.

Energia Stwórczości, wraz z osobowością i świadomością, jest najważniejszym czynnikiem tego, że energia i moc nadana przez Stwórczość daje życie człowiekowi w taki właśnie sposób, że ożywia osobowość, a tym samym i świadomość. To również dzięki tej energii i mocy człowiek jest w stanie tworzyć myśli i uczucia poprzez swoją świadomość, dzięki której może nie tylko kształtować, formować i wykorzystywać swoje codzienne życie, ale także uczyć się i zdobywać wiedzę, dzięki której z kolei ewoluuje i staje się bardziej świadomy, rozumiejący, wiedzący, zdolny i wykształcony itp. Tworzy się przez to ciągły ewolucyjny ślad i rozumienie rzeczywistości i jej prawdy, co zasadniczo podnosi świadomość, jej myśli i uczucia, a także wznosi stan psychiki na wysoki poziom, i przez to tworzy moralność

dessen Gedanken sowie die Gefühle erhebt, wie auch den Zustand Psyche zu einem Hochwert bildet und dadurch eine Moral von ethischen Normen und damit von Grundsätzen sittlicher Werte schafft, die das allgemeine zwischenmenschliche Verhalten regulieren, das normalerweise von vielen Menschen verbindlich anerkannt und akzeptiert, wie auch als sittliches Empfinden des einzelnen empfunden wird. Grundsätzlich ist zu verstehen, dass alles Wirken des Bewusstseins stets ein Produkt der Schöpfungsenergie ist und dem Menschen die Möglichkeit bietet, durch deren Energie und Kraft das Leben in Funktion zu erhalten und wissentlich zu evolutionieren. Alles erdenklich Mögliche in positiver wie negativer Form der Gedanken und Gefühle beruht einzig darin, dass allein die Schöpfungsenergie alles an Energie und Kraft bietet, dass der Mensch durch das Denken auch Gefühlsregungen erschaffen kann. Wie er aber seine Gedanken und Gefühle in positiver oder negativer Art und Weise formt, und ob er der Wirklichkeit und deren Wahrheit, oder der Unwirklichkeit und damit der Unwahrheit zugetan ist, das entscheidet er selbst. Entscheidet er sich, selbst real zu denken und daraus real-positive Gefühle zu erschaffen und zu pflegen, dann ist er ein Mensch, der die Realität so sieht, wie diese tatsächlich ist, folglich er stetig bemüht ist, auch alles nach der Wirklichkeit und deren Wahrheit zu beurteilen, zu entscheiden und zu handeln. Ist der Mensch aber unentschlossen, fahrlässig, liederlich und energielos im Sinn einer Gleichgültigkeit, oder ist er zu jung im Erfassen der Wirklichkeit und deren Wahrheit, dann beginnt er schon sehr früh – in der Regel durch Indoktrination in Form von Erziehung und Hörensagen sowie von «Abkupferungen» bei Bekanntschaften und der Umgebung usw. –, sich gegenüber der Realität abzuschotten. Dies hat zur Folge, dass er sich dem zuwendet, was er einfach glauben und als Wahrheit annehmen will, folglich er ohne nachzudenken einfach auf all das vertraut und sich darauf verlässt, was ihm gesagt und erzählt wird. Alles Gegenteilige, das auf der Wirklichkeit und deren Wahrheit beruht, wird unbedacht weggewiesen und als Lüge und Betrug erachtet; jedoch wird dafür hoffend auf die Verwirklichung einer Erwartung gesetzt, die aber allezeit unerfüllbar bleibt. Dies darum, weil die diesbezügliche Hoffnung nur auf einer vorgegaukelten dreisten Lügenmache und einer üblen Betrügerei fundiert, die im Grund auf einer Einbildung und Illusion beruht, die einen Wahn und unerfüllbare Erwartungen nach sich zieht. Dadurch kommt der Mensch soweit, dass er bezüglich der Lügen und Betrügereien gläubig wird, die etwas vorgaukeln, was nicht existiert und sein Selbstdenken und Selbstentscheiden in jedem Fall verhindern, dass er eingehend alles nachprüft und die Wirklichkeit und deren Wahrheit findet, weil er einfach einem Glauben verfällt und sich nicht mehr von diesem zu lösen versteht. So geschieht es gleichermassen mit jedem religiösen Glauben, der dem Gros der Kinder von frühester Jugend, oft von Geburt an, indoktrinierend eingehämmert und dadurch der heranwachsende Mensch in eine glaubensmässige Abhängigkeit und in ein dementsprechendes religiös-glaubensmässiges Verhalten getrieben wird. Bei der Religion kann es sich dabei um jedwede handeln, denn für den Glauben selbst

norm etycznych, a zatem podstawy obyczajowych wartości, które regulują ogólne międzyludzkie postępowanie, zasadniczo uznawane i akceptowane przez wielu ludzi, a także jako moralne poczucie odczuwane przez jednostkę. Zasadniczo należy rozumieć, że wszelkie działanie świadomości jest zawsze produktem Energii Stwórczości i oferuje człowiekowi możliwość, poprzez jego energię i siłę, utrzymania funkcjonowania [daru] życia oraz świadomej ewolucji.

Wszystko, co można sobie wyobrazić w pozytywnej i negatywnej formie myśli i uczuć, opiera się wyłącznie na fakcie, że sama energia Stwórczości oferuje wszystko pod względem energii i mocy, że człowiek może również tworzyć uczucia poprzez myśli. Jednakże to, w jaki sposób kształtuje swoje myśli i uczucia w pozytywny lub negatywny sposób i czy jest oddany rzeczywistości i jej prawdzie, czy też nierzeczywistości, a tym samym nieprawdzie, decyduje on sam. Jeśli człowiek zdecyduje się myśleć realnie i na tej podstawie tworzyć i kultywować prawdziwie pozytywne uczucia, wówczas jest osobą, która widzi rzeczywistość taką, jaka ona jest, a w konsekwencji nieustannie stara się osądzać, decydować i działać zgodnie z rzeczywistością i jej prawdą. Jeśli jednak człowiek jest niezdecydowany, niedbały, roztargniony i brakuje mu energii w sensie obojętności lub jeśli jest zbyt młody, aby pojąć rzeczywistość i jej prawdę, wówczas bardzo wcześnie zaczyna – z reguły poprzez indoktrynację w formie wychowania i zasłyszanych informacji, a także „kopiowanie” [zachowań] znajomych i środowiska itp.–, izolując się przez to od rzeczywistości. W rezultacie człowiek zwraca się ku temu, w co po prostu chce wierzyć i zaakceptować jako prawdę, w związku z czym po prostu ufa i polega bez zastanowienia nad wszystkim, co jest do niego mówione i tłumaczone. Wszystko przeciwne, co opiera się na rzeczywistości i jej prawdzie, jest bezmyślnie odrzucane i uważane za kłamstwo i oszustwo; jednakże nadzieja pokładana jest w urzeczywistnieniu się oczekiwania, które pozostaje jednak wiecznie niespełnione. Dzieje się tak dlatego, że związana z tym nadzieja opiera się jedynie na udawanym beczelnym kłamstwie i nikczemnym oszustwie, które zasadniczo polega na urojeniu i iluzji, co pociąga za sobą obłąd i niemożliwe do spełnienia oczekiwania. W ten sposób człowiek dochodzi do punktu, w którym staje się wyznawcą kłamstw i oszustw, które sprawiają, że wierzy w coś, co nie istnieje i które w każdym przypadku uniemożliwiają mu samodzielne myślenie i podejmowanie własnych decyzji, dokładne zbadanie wszystkiego i znalezienie rzeczywistości i jej prawdy, ponieważ po prostu pada ofiarą wiary i nie wie już, jak się od niej oderwać. Tak dzieje się z każdą religijną wiarą, która przez indoktrynację jest wbijana do głów większości dzieci od najmłodszych lat, często od urodzenia, i przez to dorastający człowiek jest wpędzany w uzależnienie od wiary i odpowiadające mu religijno-wyznaniowe zachowanie. Religiją może być dowolna religia, ponieważ nie ma to znaczenia dla samej wiary, ponieważ każda z nich w bardzo krótkim czasie

macht es keinen Unterschied, denn jeder artet schon in sehr kurzer Zeit zu einer ungeheuren Sucht aus, die der junge Mensch nicht zu beherrschen vermag und mit dieser er dann erwachsen wird und durch sein Leben geht.

Jeder religiöse Glaube führt zur Abhängigkeit beinahe rettungsloser Sucht, folglich der davon befallene Mensch ein starkes Verlangen spürt, sein Suchtmittel Glaube und sein Suchtverhalten immer tiefer in sich zu verankern, wodurch er diesbezüglich die Kontrolle über sein selbständiges Denken derweise verliert, dass er in jeder Lage glaubt, der Gott, an den er glaubt, werde schon alles gemäss der Richtigkeit richten. Diese negative Folge seiner Glaubenssucht lässt ihn nicht mehr auf diese verzichten, folglich auch nie Entzugserscheinungen, wie aber auch keine Zweifel oder Überlegungen bezüglich der Sucht auftreten, wenn er auf diese angesprochen wird. Geschieht das aber doch einmal, dann treten sofort Entzugserscheinungsleiden auf, die in der Regel dazu führen, dass umgehend Bekanntschaften und Freundschaften usw. mit jenen Menschen beendet werden, die es wagten, fraglich oder erklärend ihre Stimme bezüglich der Glaubenssucht zu erheben. Dies ist in der Regel der Grund, dass vom Gläubigen einfach Pflichten vernachlässigt und, wie schon gesagt, Bekanntschaften, Freundschaften oder enge Beziehungen einfach sang- und klanglos beendet werden.

Die Sucht des religiösen oder weltlichen Glaubens entwickelt sich beim heranwachsenden Menschen in der Regel schleichend, also nicht so, wie bei einem erwachsenen Menschen, der durch irgendein Erlebnis usw. von einem Augenblick zum anderen oder sonstwie in kurzer Zeit sich einen Gotteswahnglauben aneignet. Bei einem Kind erfolgt der Glaube schleichend über mehrere fließende Stufen, die sich durch die Entwicklung des steigenden Alters ergeben, wobei das Suchtmittel Glaube mehr und mehr dazu gebraucht wird, Problemen auszuweichen, wobei auch die Kontrolle über die eigene Verantwortung bezüglich der Ethik und Moral verlorengelht und das Verlorene durch schlechte Gewohnheiten mehr und mehr ersetzt wird. Dabei dreht sich die Sucht Glauben nur noch derart, dass ein untergründiger oder offener Hass gegen alle Mitmenschen entsteht, die nicht exakt gleichen Glaubens oder ohne diesen sind.

Die Glaubenssucht beruht auf keinerlei genetischen Veranlagung, sondern einzig und allein auf indoktrinierenden Einflüssen und der unbedachten glaubensmässigen «Abkupferung» derselben durch den betreffenden Menschen. In einer religiös-gläubigen Familie findet ein Kind in jüngsten Jahren bereits eine schwierige religiös-gläubige Ausgangslage vor, die einen Risikofaktor dessen darstellt, dass das Kind unbeschadet selbständig seine Gedankenwelt entwickeln kann, denn der religiöse Glaube, der ihm durch die Familienmitglieder entgegengebracht wird, wirkt gefährlich indoktrinierend, wogegen sich das Kind nicht oder nur sehr schwer zur Wehr setzen kann. Je nach Familienkonflikten, Stress und Gewalt und gar Missbrauch in der Kindheit oder in der Jugendzeit kommt ein religiöser Glaube zustande, der keine tragfähige ethisch-moralische Selbstentwicklung zulässt, sondern erst recht jede persönlich ethisch-moralische

przekształca się w ogromne uzależnienie, którego młody człowiek nie jest w stanie kontrolować i z którym następnie dorasta i idzie przez swoje życie.

Każda religijna wiara prowadzi do uzależnienia i niemal beznadziejnego nałogu, w następstwie czego dotknięty tym człowiek odczuwa silne pragnienie zakotwiczenia coraz głębiej w sobie narkotycznej wiary i nałogowego zachowania, przez co traci kontrolę nad swoim niezależnym myśleniem w ten sposób, że w każdej sytuacji sądzi, że Bóg, w którego wierzy, prawidłowo wszystko osądzi. Ta negatywna konsekwencja jego uzależnienia od wiary nie pozwala mu już z niej zrezygnować, a co za tym idzie, nigdy nie doświadcza chęci uwolnienia od niej, podobnie jak nie pojawiają się żadne wątpliwości ani refleksje na temat uzależnienia, gdy się z nim na ten temat rozmawia. Jeśli jednak tak się stanie, natychmiast pojawiają się objawy odstawienia, które z reguły prowadzą do natychmiastowego zakończenia znajomości, przyjaźni itp. z osobami, które odważyły się podnieść głos wątpiaco lub objaśniający w sprawie uzależnienia od wiary. Jest to zwykle powód, dla którego obowiązki są po prostu zaniedbywane przez wierzącego i, jak już wspomniano, znajomości, przyjaźnie lub bliskie relacje są po prostu zrywane bez rozgłosu.

Uzależnienie od wiary religijnej lub świeckiej z reguły rozwija się powoli u dorastającego człowieka, tj. nie w taki sam sposób jak u dorosłego człowieka, który nabywa złudzenie Boga w mgnieniu oka lub w inny sposób w krótkim czasie w wyniku jakiegoś doświadczenia itp. U dziecka wiara jest nabywana powoli w wielu płynnie [przebiegających] etapach, które wynikają z rozwoju wraz z wiekiem, przy czym uzależniająca substancja, jaką jest wiara, jest coraz bardziej i częściej wykorzystywana do unikania problemów, przez co traci się kontrolę nad własną odpowiedzialnością w odniesieniu do etyki i moralności, a to, co się traci, jest coraz bardziej zastępowane złymi nawykami.

W tym procesie uzależnienie od wiary zmienia się tylko w taki sposób, że powstaje utajona lub otwarta nienawiść do wszystkich ludzi, którzy nie są dokładnie tej samej wiary lub nie mają jej wcale.

Uzależnienie od wiary nie opiera się na żadnych predyspozycjach genetycznych, ale tylko i wyłącznie na indoktrynujących wpływach i bezmyślnym jej „kopiowaniu” przez daną osobę. W religijno-wyznaniowej rodzinie dziecko już w młodym wieku znajduje się w trudnej religijno-wyznaniowej pozycji wyjściowej, która stanowi czynnik ryzyka dla dziecka, aby mogło ono bez uszczerbku, niezależnie rozwijać swój świat myśli, ponieważ religijna wiara, dostarczana mu przez członków rodziny, niebezpiecznie je indoktrynuje, przed czym dziecko nie może się bronić lub może to robić tylko z wielkim trudem. W zależności od konfliktów rodzinnych, stresu i przemocy, a nawet molestowania w dzieciństwie lub okresie dojrzewania, powstaje religijna wiara, która nie pozwala na zrównoważony etyczno-moralny samorozwój, ale tym bardziej niszczy od podstaw wszelką osobistą etyczno-moralną kontrolę

Impulskontrolle und den Sinn für die soziale Entwicklung von Grund auf vernichtet. Dies schädigt auch die Kompetenzen für den Aufbau aller wichtigen Schutzfaktoren bezüglich der Gesundheit, folglich der heranwachsende Mensch zwangsläufig in seinem späteren Erwachsensein mangelhaft mit immunemässigen Abwehrkräften zu haushalten hat. Das Ganze der Gewalt, des Streits sowie viele andere ethisch-moralische Unrichtigkeiten, die auch vom Umfeld der Gesellschaft herkommen und die sich negativ auf das allgemeine kulturelle Milieu auswirken, tragen sehr viel zum Glaubenswahn bei, der sich nicht nur religiös, sondern auch weltlich auswirkt.

Die gesellschaftlichen unzureichenden Normen der Ethik und Moral – die als solche in ihrem gesamten Umfang der ‹Psychologiewissenschaft› offensichtlich unbekannt sind, aber gesamthaft die umfänglichen Werte dessen bilden, durch die der Mensch zum wahren Menschen wird, wenn er diese erlernt, beherrscht und im täglichen Leben anwendet – sind das grosse Übel dessen, dass der Mensch als denkendes Wesen wider das Richtige, Neutrale und das Lebensbejahende denkt, entscheidet und handelt. Alles ist dadurch auf Kampf ausgelegt, auf bösartige Strafe, auf Mord und Totschlag, wobei der Mensch dies als gut und gerecht denkt, sieht, wähnt und verfehlt. Das ergibt sich auch in der Rechtsprechung, und zwar allein schon dadurch, dass die Todesstrafe Anwendung findet, wie auch heimliche oder offene Folter, ungerechte Beschimpfung und Verfolgung und ungerechte Strafmasse. Da ist auch der Faktor der Strafvollziehung, die nicht selten mit Drangsaliererei, Schikaniererei und sonstigen schlimmen und menschenunwürdigen Methoden einhergeht.

Kampf wird aber auch politisch geführt, und zwar mit gesetzlichen Zwangsmassnahmen, durch die dem Menschen die Freiheit beschnitten oder geraubt wird, wie auch mit Militär, durch das staatliche Feindseligkeiten mit Krieg ausgefochten werden, mit Befehlen zum Töten und Morden, was nicht nur massenweise Tote und Leid, Not und Elend bringt, sondern auch ungeheure Zerstörungen von wertvollen menschlichen Errungenschaften. Aber nicht genug damit, denn auch Leid und Not sowie Ausartung, Lug und schwerer finanzieller und sonstiger Betrug, Mord und Totschlag usw. durch verschiedene Sportarten sind derart ethisch-moralisch unwertig, dass es mehr als nur schaurig zu nennen ist. Dies darum, weil diese Sportarten nur auf Kampf und Sieg ausgerichtet sind, was nicht nur zu Streit und Gewalt führt, sondern auch zu Hass, zu Rache und Verfolgung und gar zu Mord und Totschlag. Es ist auch Machtbegehren damit verbunden, und jeder will grösser und besser sein als der andere, sein Nächster, und schon ist damit wieder ein Grund gegeben, um den Mitmenschen zu harnen, zu missachten und letztendlich zu hassen usw. Dadurch entwickelt sich im Menschen eine Psychoaktivität, die sein gesamtes Scheindenken erfasst und derart beeinflusst, dass sein Gehirn einen komplexen chemischen Prozess von rund 90 Milliarden Nervenzellen in Gang setzt, die weiter chemische Botenstoffe produzieren und diese wiederum Gedanken auslösen und eine Haltung erzeugen, die nach

impulsów i poczucie rozwoju społecznego. Niszczy to również kompetencje do rozwoju wszystkich ważnych czynników ochronnych w odniesieniu do zdrowia, w następstwie czego dorastający człowiek musi gospodarować niedostatecznymi immunologicznymi siłami obronnymi w swoim późniejszym wieku dorosłym. Cała przemoc, konflikty, a także wiele innych etyczno-moralnych nieprawidłowości, które również pochodzą ze środowiska społecznego i które mają negatywny wpływ na ogólne środowisko kulturowe, w znacznym stopniu przyczyniają się do urojenia wiary, co ma nie tylko religijne, ale także świeckie skutki.

Spółecznie niewystarczające [niekompletne] normy etyki i moralności są wielkim złem, albowiem człowiek jako istota myśląca myśli, decyduje i działa przeciwko temu, co słuszne, neutralne i afirmujące życie. Normy te, które jako takie są ewidentnie nieznane w całym zakresie „nauki psychologicznej”, ale jako całość tworzą kompleksowe wartości, dzięki którym człowiek staje się prawdziwym człowiekiem, jeżeli się ich nauczy, opanuje i będzie stosował w życiu codziennym. Wszystko jest zatem ukierunkowane do walki, do zjadliwego karania, do morderstw i zabójstw, przy czym człowiek myśli o tym, widzi, wmawia sobie oraz broni jako czegoś dobrego i słusznego. Skutkuje to również w sądownictwie, choćby dlatego, że stosuje się karę śmierci, a także tajne lub jawne tortury, niesprawiedliwe znieważanie i prześladowanie oraz niesprawiedliwe wymiary kar. Istnieje również czynnik egzekucji karnej, której nierzadko towarzyszy dręczenie, szykanowanie i inne złe i nieludzkie metody.

Walka prowadzona jest jednak także politycznie, a mianowicie za pomocą prawnych środków przymusu, które ograniczają lub kradną ludziom wolność, jak również poprzez wojsko, które państwową wrogość rozstrzyga wojną, rozkazami zabijania i mordowania, co przynosi nie tylko masową śmierć, cierpienie, biedę i nędzę, ale także ogromne zniszczenia cennego ludzkiego dorobku. Jednak to nie wszystko, ponieważ cierpienie i nędza, a także degeneracja, kłamstwo, poważne finansowe i inne oszustwo, morderstwo i zabójstwo itd. przez różne rodzaje sportu są tak etyczno-moralnie niegodne, że trzeba je nazwać czymś więcej niż okropieństwem. To dlatego, że te rodzaje sportu nastawione są wyłącznie na walkę i zwycięstwo, co prowadzi nie tylko do kłótni i przemocy, ale także do nienawiści, zemsty i prześladowań, a nawet do morderstw i zabójstw. Jest to również związane z pragnieniem władzy, a każdy chce być większy i lepszy od drugiego, swojego bliźniego, a to z kolei stanowi kolejny powód do nękania, pogardzania i ostatecznie nienawiści do drugiego człowieka itd. W rezultacie w człowieku rozwija się psychoaktywność, która przejmując całe jego pozorne myślenie i wpływa na nie w taki sposób, że jego mózg uruchamia złożony proces chemiczny około 90 miliardów komórek nerwowych, które następnie wytwarzają chemiczne przekaźniki, a te z kolei wyzwalają myśli i wytwarzają postawę, która domaga się zaspokojenia, tak jak to również robi uzależnienie od wiary. Procesu tego nie

Befriedigung verlangt, genauso, wie es auch die Sucht des Glaubens beansprucht. Dieser Vorgang lässt sich nicht mehr einfach ausschalten, weil er nur noch sehr schwerlich kontrolliert werden kann, wenn er einmal gegeben ist, weshalb bereits von vornherein darauf zu achten ist, dass das Aufkommen dieses Suchtzustandes eines Glaubens vermieden wird. Das aber ist nur möglich dadurch, indem der Mensch bei klaren Sinnen bleibt und sich nie und niemals glaubensmässig irgendeiner Sache hingibt und dadurch nicht der Glaubenssucht verfällt. Diese wirkt ausnahmslos derart, dass nur noch ein Scheindenken möglich ist, das darin fundiert, dass der Mensch nicht der Wirklichkeit und deren Wahrheit gemäss zu denken vermag, sondern dies nur scheinbar tut, was er aber nicht wahrnimmt, weil seine Scheingedanken nicht neutral, sondern in jedem Fall von dem beeinflusst sind, was ihn durch die Glaubenssucht beherrscht.

Die Problematik des Nichterlernens von Ethik und Moral – die in der Regel auch nicht in völlig umfänglicher Weise und nur in unzureichender Form ‹geübt› werden, weil diese unwissentlich psychologisch empfohlen werden, wodurch nur bestimmte Verhaltensweisen eingehalten werden sollen, um dadurch gesellschaftsdienlich zu sein – hat zur Folge, dass effektiv umfänglich das Nichtbeherrschen derselben in Erscheinung tritt. Tatsächlich wird der Mensch nicht nur bezüglich seines Glaubens süchtig, sondern auch von dem aus diesem hervorgehenden unzulänglichen ethisch-moralischen Verhalten. Und dies geschieht darum, weil die Glaubenssucht alle Aktivitäten und Verpflichtungen der Wirklichkeit und deren Wahrheit vernachlässigt, was nicht nur dem Menschen selbst, sondern dem gesamten sozialen Umfeld schadet. Doch der der Glaubenssucht verfallene Mensch nimmt das nicht wahr, wofür die Gründe sehr vielfältig sind, wovon die meisten in den Vorgängen des Gehirns stecken, denn wie bei einer substanzgebundenen Sucht stimuliert auch das Verhalten das limbische System und reagiert dementsprechend.

Wenn der Mensch tatsächlich von der Glaubenssucht – religiöse oder weltliche – loskommen will, hat er nicht so gute Chancen wie Menschen, die einer substanzgebundenen Sucht verfallen sind, denn bei diesen können die Entzugserscheinungen medizinisch behandelt und die Süchtigen notfalls in einer Klinik oder privat isoliert werden. Dies ist leider nicht möglich bei religiös oder weltlich Glaubenssüchtigen, weil sie täglich mit Mitmenschen konfrontiert werden, die ebenfalls glaubenssüchtig sind und mit ihrer Sucht jene beeinflussen, die sich davon befreien möchten. Also sind sie auf sich allein und darauf angewiesen, dass sie sich bewusst bemühen, ihre eigenen klaren Gedanken und Gefühle bezüglich der Wirklichkeit und deren Wahrheit zu erschaffen und auch danach zu leben. Dabei müssen sie sich auch klar sein darüber, dass sie sich ihren Willen der Einsicht und ihr Verhalten zu bewahren haben, sich fortan nur noch der Wirklichkeit und deren Wahrheit zuzuwenden. Dabei ist es falsch und also nicht richtig, verheimlichen zu wollen, sich von der Glaubenssucht zu befreien, denn es soll bekannt sein, dass nunmehr die Gedanken und Gefühle und das Wahrnehmen der effektiven Realität im Vordergrund stehen und sichtbar sowie hörbar werden. Das mag hie

można już po prostu wyłączyć, ponieważ bardzo trudno jest go kontrolować, gdy już wystąpi, dlatego od samego początku należy zachować ostrożność, aby uniknąć pojawienia się tego uzależniającego stanu, jakim jest jakakolwiek wiara. Jest to jednak możliwe tylko wtedy, gdy człowiek zachowuje jasny umysł i nigdy, przenigdy nie poddaje wierze w cokolwiek, a tym samym nie wpada w uzależnienie od czegokolwiek. Ma ono bez wyjątku taki skutek, że możliwe jest wyłącznie pozorne myślenie, które bazuje na tym, że człowiek nie jest w stanie myśleć zgodnie z rzeczywistością i jej prawdą, ale robi to tylko pozornie, czego jednak nie dostrzega, ponieważ jego pozorne myśli nie są neutralne, lecz w każdym razie są pod wpływem tego, co dominuje nad nim przez uzależnienie od wiary.

Problematyka nieuczenia się etyki i moralności - które z reguły nie są całkowicie kompleksowo, lecz tylko w niewystarczający sposób „ćwiczone”, ponieważ są nieświadomie psychologicznie zalecane, przy czym tylko niektóre zachowania powinny być przestrzegane, by były przydatne społecznie - ma ten skutek, że efektywnie ich szerokie nieopanowanie wychodzi na wierzch. W rzeczywistości człowiek uzależnia się nie tylko od swojej wiary, ale także od wynikających z niej nieodpowiednich zachowań etyczno-moralnych. A dzieje się tak dlatego, że uzależnienie od wiary zaniedbuje wszelkie działania i obowiązki związane z rzeczywistością i jej prawdą, co szkodzi nie tylko samemu człowiekowi, ale i całemu środowisku społecznemu.

Jednakże człowiek uzależniony od wiary tego nie dostrzega, co ma bardzo różnorodne przyczyny, których większość tkwi w procesach mózgowych, gdyż tak jak przy uzależnieniu od jakiegokolwiek substancji, układ limbiczny stymuluje także zachowanie i odpowiednio reaguje.

Jeśli dana osoba naprawdę chce pozbyć się uzależnienia od wiary - religijnej lub świeckiej - nie ma tak dużych szans, jak ludzie uzależnieni od jakiejś substancji, ponieważ w przypadku tych ostatnich objawy odstawienia można leczyć medycznie, a uzależnionego można w razie potrzeby izolować w klinice lub w domu, jeśli to konieczne. Niestety, nie jest to możliwe dla osób uzależnionych od wiary religijnej lub świeckiej, ponieważ są one codziennie konfrontowane z innymi ludźmi, którzy również są uzależnieni i swoim uzależnieniem od wiary wpływają na tych, którzy chcą się od niej uwolnić.

Są więc zdani na samych sobie i na to, żeby starać się świadomie tworzyć własne klarowne myśli i uczucia względem rzeczywistości i jej prawdy, a także żyć zgodnie z nimi. Czyniąc to, muszą również mieć jasność co do faktu, że muszą zachować swoją wolę rozeznania i potrzebę podtrzymania tego zachowania, aby odtąd zwracać się tylko ku rzeczywistości i jej prawdzie. Przy tym błędne a tym samym niesłuszne jest, pragnienie ukrycia uwolnienia się od uzależnienia od wiary, ponieważ to powinno być ogólnie wiadome, że odtąd myśli i uczucia oraz postrzeganie faktycznej rzeczywistości są na pierwszym planie i stają się widoczne, a także słyszalne. Może to również od czasu do

und da auch verhindern, dass durch Dritte Versuche gestartet werden, mittels eines «Überzeugenwollens» das Beibehalten der Glaubenswahnsucht zu erreichen. Es ist aber auch erforderlich, sich gedanklich und gefühlsmässig nicht niedergeschlagen, ängstlich und reizbar machen zu lassen, sondern es bedarf der ständigen Kontrolle der sich eigens auferlegten Verpflichtung, die Glaubenssucht zu bekämpfen und diese abzulegen.

Es ist also auch nicht so, dass ein Doppelleben geführt, sondern offen und ehrlich mit der Wirklichkeit und deren Wahrheit gelebt werden soll, wie diese tatsächlich ist. Wird dies voll und ganz berücksichtigt, dann ergibt sich auch keine Schwäche und kein Unvermögen, ohne die Glaubenswahnsucht zu leben, wie auch keine Ignoranz gegenüber den Glaubenswahnsüchtigen entsteht, folglich diesen trotz ihres Glaubenswahns normal begegnet wird, und zwar, ohne dass sie bezüglich ihrer Sucht beharkt werden usw. Persönlich aber sind alle erforderlichen Abwehrmechanismen und Schutzvorkehrungen gegen die Glaubenswahnsucht zu beachten, was besagt, dass die Realität der Wirklichkeit und deren Wahrheit nie aus den Augen verloren werden soll und damit die Gedanken und Gefühle gesund und auf die Realität ausgerichtet bleiben, wie auch der Psychezustand stetig stabil zu sein hat.

Die Glaubenswahnsucht ist zwar sehr mühsam zu beheben, doch sie entspricht keiner Diagnose der absoluten Lebenslänglichkeit, denn wenn der Mensch durch das Erlernen ethisch-moralische Erkenntnisse gewinnt, dann kommt auch der Sinn für Logik, Verstand, Vernunft und Verantwortung auf. Dadurch ergibt sich, dass die Realität erkannt wird und kein «lieber Gott», keine Engel oder «Heilige», «gute Geister» usw. das Leben und alle Geschicke lenken, sondern der Mensch ganz allein durch seine bewussten Gedanken, Gefühle, seine vernünftigen Entscheidungen und sein korrektes Handeln. Dabei soll jedoch immer die Gewissheit gegenwärtig bleiben, dass keine Glaubenswahnsucht irgend etwas im Leben regelt, sondern der Mensch allein durch seine korrekten Gedanken und wertigen Gefühle seine richtigen Entscheidungen und sein in jeder Weise verantwortungsbewusstes Handeln bestimmt. Diese Verhaltensbasis ist so natürlich geschaffen, wie auch die Ethik und Moral, die natürlich bereits vor Hunderten von Jahrmillionen schon in den ersten Lebewesen entstanden sind und gewährleistet haben, dass sich diese zusammentun und gar Familien und Herden bilden und mit Konflikten umgehen konnten. Die Zeiten seit damals sind in die Vergangenheit geflossen, und durch die Evolution ist der Mensch entstanden, der des bewussten Denkens, Gefühlschaffens, der Logik, des Verstandes und der Vernunft fähig wurde. Anstatt dass er sich jedoch von Grund auf der natürlichen Ethik und Moral zuwandte und sie bewusst in all seinen Werten erlernte, handelte er gegenteilig und entfernte sich mehr und mehr vom Natürlichen und damit vom Gros aller Werte der Ethik und Moral. Dadurch wurde er selbstsüchtig, falschdenkend und lagerte in den Tiefen seines Charakters all das Negative und Böse ab, das bei jeder passenden und unpassenden Gelegenheit ausbricht und hin bis zu Mord und Totschlag führt, seit alters her gar zu Krieg und Zerstörung. Dann kam noch der religiöse Glaube hinzu, der sich zum Wahn und

chazu zapobiec temu, że osoby trzecie będą próbować za pomocą „chęci przekonywania” osiągnąć utrzymanie uzależnienia od urojenia wiary. Konieczne jest także, by nie przygnębiać się w myślach i uczuciach, nie pozwalać na niepokój i drażliwość, lecz wymaga to stałej kontroli narzuconego sobie obowiązku zwalczania i wyzbywania się uzależnienia od wiary.

Dlatego też nie jest tak, że prowadzi się podwójne życie, ale że należy żyć otwarcie i uczciwie z rzeczywistością i jej prawdą taką, jaka jest. Jeśli jest to w pełni brane pod uwagę, to nie pojawi się słabość czy niezdolność do życia bez uzależnienia od urojenia wiary, ani nie dochodzi do ignorowania uzależnionych od urojenia wiary, zatem traktuje się ich normalnie pomimo ich urojenia wiary, a mianowicie bez atakowania itp. z powodu ich uzależnienia. Osobiście należy jednak stosować się do wszystkich niezbędnych mechanizmów obronnych i środków zaradczych przed uzależnieniem od urojenia wiary, co oznacza, że nigdy nie należy tracić z oczu rzeczywistości i jej prawdy, a przez to myśli i uczucia pozostaną zdrowo nastawione na rzeczywistość, a stan psychiczny będzie ciągle stabilny.

Uzależnienie od urojenia wiary jest bardzo trudne do usunięcia, jednakże nie określa ono diagnozy na całe życie, ponieważ kiedy człowiek zdobywa przez naukę etyczno-moralne zrozumienie, wtedy pojawia się również poczucie logiki, rozumu, rozsądku i odpowiedzialności. Wynika z tego, że rzeczywistość zostaje rozpoznana i żaden „kochany Bóg”, żadne anioły ani „święci”, „dobre duchy” itp. nie kierują życiem i przeznaczeniem, ale całkowicie sam człowiek poprzez swoje świadome myśli, uczucia, rozsądne decyzje i właściwe postępowanie. Przy tym zawsze powinna pozostać pewność, że żadne uzależnienie od urojenia wiary nie reguluje niczego w życiu, ale człowiek sam podejmuje właściwe decyzje i pod każdym względem świadomie odpowiedzialne działania poprzez swoje poprawne myśli i wartościowe uczucia. Ta podstawa zachowania tworzy się tak naturalnie, jak i etyka i moralność, które naturalnie powstały setki milionów lat temu w pierwszych żywych istotach i zapewniły, że były one w stanie łączyć się, a nawet tworzyć rodziny i stada oraz radzić sobie z konfliktami. Od tamtej pory czasu przepłynęły w przeszłość, a poprzez ewolucję powstał człowiek, zdolny do świadomego myślenia, tworzenia uczuć, logiki, rozumu i rozsądku. Jednak, zamiast od podstaw zwrócić się ku naturalnej etyce i moralności i świadomie uczyć się ich we wszystkich swoich wartościach, działał w odwrotny sposób i coraz bardziej oddalał się od tego, co naturalne, a tym samym od większości wszystkich wartości etyki i moralności. W ten sposób stał się samolubny, błędnie myślący i zdeponował w głębi swojego charakteru wszystko, co negatywne i złe, wybuchające przy każdej odpowiedniej i nieodpowiedniej okazji i prowadzące do morderstw i zabójstw, i od niepamiętnych czasów nawet do wojny i zniszczenia. Następnie doszła do tego wiara religijna, która rozwinęła się w urojenie, a ostatecznie w uzależnienie, tak że większość ziemskiej ludzkości jest dziś uzależniona od urojenia wiary i stała się niezdolna do świadomego kultuwowania myśli i samodzielnego

letztendlich zur Sucht entwickelte, so dass das Gros der Erdenmenschheit heute der Glaubenswahnsucht verfallen und unfähig geworden ist, bewusst selbständig Gedanken zu pflegen und Gefühle zu schaffen, richtige Entscheidungen zu treffen und zu handeln, ohne dass wahnglaubenssüchtige Faktoren mitspielen. Dafür wird der Grundstein schon in der frühen Kindheit gelegt, denn zu dieser Zeit wird bereits die Basis des Glaubens und damit der Vorläufer der Glaubenswahnsucht geschaffen, die den Menschen unfähig macht, bewusst all die vielen Werte der natürlichen Ethik und Moral zu erlernen, die sowieso von der Psychologiewissenschaft nur in wenigen Werten genannt werden, die gesamthaft aber in ihrer Ganzheit erforderlich wären, dass der Mensch wirklich zum wahren Menschen wird, der er von Grund auf natürlich sein müsste. Die umfänglichen natürlichen Werte der Ethik und Moral – die der Mensch der Erde aber missachtet und deshalb im Leben mit ständigen misslichen Herausforderungen konfrontiert wird – entwickeln sich nicht selbständig, sondern sind bewusst und willentlich zu erlernen. Es ist also in keiner Art und Weise derart, wie die sozialen Medien und die Psychologiewissenschaften immer wieder behaupten, dass alles Perfektion sei, denn diese Lüge und Irreführung hält den Menschen davon ab, Ethik und Moral zu hinterfragen und zu erfahren, dass das, was diesbezüglich öffentlich durch die «Fachkräfte» gelehrt wird, nicht mehr als Schall und Rauch ist. Weder führt das sehr mangelhafte Gelehrte den Menschen zum wahren Menschwerden, noch wird dadurch all das Böse und Negative behoben, wie der Hass, die Rache und Vergeltung, wie auch nicht die Verleumdung, die Kriminalität und Verbrechen, noch das Lügen und Betrügen, ebenso auch nicht Kriege, das Wüten, Foltern, Zerstören und Morden. Auch Mord und Totschlag privaterweise werden dadurch nicht eingedämmt, wie auch nicht Streit, sonstige Gewalt und alle Übel jeder Art überhaupt.

Mit dem bewussten Erlernen der Werte der Ethik und Moral lernt der Mensch die eigenen Stärken und Werte kennen, wodurch er in sich selbst ein gesundes Vertrauen erschafft, wie er auch seine selbst erarbeiteten Fähigkeiten nutzen und stets bewusst und wirklich aktiv und handlungsfähig bleiben kann. Die Bindung zu anderen Menschen bildet sich ehrlich und gut, und der Umgang mit ihnen wird vertrauensvoll und reflektiert das, was der Charakter wirklich im Positiven freigibt, was grundlegend durch das Bewusstsein und dessen Gedanken und Gefühle in positiver Weise erschaffen wurde. Nur aus dem Bewusstsein heraus bildet sich durch das bewusste Erlernen der wahre Zustand der Werte der Ethik und Moral, weshalb dieser als Moralbewusstsein bezeichnet und als Lehre des Erkennens, Wissens und Prinzipes auch Moralphilosophie genannt wird. Diese wird durch Logik, Verstand und Vernunft sowie Gedanken und Gefühle im Negativen oder Positiven erschaffen und geformt, wodurch also der Mensch selbst deren Ethik und den Moralstatus bestimmt, der auch die Ästhetik in sich birgt, also die Lehre der sinnlichen Wahrnehmung resp. Anschauung. Die Ästhetik bewegt die Sinne beim Betrachten der Dinge, wodurch der Mensch diese kallistikiert resp. gemäss seinen Empfindungen in etwas Angenehmes oder Unangenehmes einteilt, in etwas

kreowania uczuć, do podejmowania właściwych decyzji i działania bez udziału czynników zależności od urojenia wiary. Fundament pod to kładzie się już we wczesnym dzieciństwie, ponieważ w tym czasie stwarza się podstawę wiary i tym samym prekursor uzależnienia od urojania wiary, które czynią człowieka niezdolnym do świadomego uczenia się wszystkich licznych wartości etyki i moralności, które i tak są wymieniane w niewielu wartościach przez naukę psychologii, ale które byłyby konieczne w całości, aby człowiek naprawdę stał się prawdziwą istotą ludzką, którą powinien być z natury od podstaw. Wszeczhstronne naturalne wartości etyki i moralności - które człowiek na ziemi lekceważy i dlatego jest konfrontowany z ciągłymi przykrymi wyzwaniem w życiu - nie rozwijają się samodzielnie, ale trzeba się ich uczyć świadomie i dobrowolnie. Tak więc w żaden sposób jest tak, jak wciąż twierdzą media społecznościowe i nauki psychologiczne, że wszystko jest perfekcyjne, ponieważ to kłamstwo i wprowadzanie w błąd powstrzymuje człowieka, od zbadania tego i przekonania się, że to, czego w związku z tym publicznie uczą „profesjonaliści”, to nic innego jak tylko puste słowa. Ani to bardzo wadliwe nauczanie nie prowadzi człowieka do prawdziwego człowieczeństwa, ani nie eliminuje wszystkiego, co jest złe i negatywne, takiego jak nienawiść, zemsta i odwet, ani oszczerstwa, przestępstwa i przestępczość, ani kłamstwa i oszustwa, ani wojny, wściekłość, tortury, niszczenie i mordowanie. Nie ogranicza też morderstw i zabójstw w afekcie ani kłótni, innej przemocy i wszelkiego zła każdego rodzaju.

Wraz ze świadomą nauką wartości etyki i moralności, człowiek uczy się poznawać swoje własne mocne strony i wartości, dzięki którym buduje zdrowe zaufanie do siebie, jak również, w jaki sposób może wykorzystywać swoje wypracowane zdolności i zawsze pozostawać świadomym, prawdziwie aktywnym i zdolnym do działania. Więż z innymi ludźmi kształtuje się szczerze i dobrze, a stosunki z nimi stają się pełne zaufania i odzwierciedlają to, co charakter naprawdę pozytywnie wyzwała, co zasadniczo zostało w pozytywny sposób stworzone przez świadomość i jej myśli i uczucia. Tylko ze świadomości kształtuje się prawdziwy stan wartości etyki i moralności poprzez świadome uczenie się, dlatego określa się to świadomością moralną i nauką poznawania, wiedzy i zasad, nazwane również filozofią moralności. Tworzy się ona i kształtuje przez logikę, rozum i rozsądek, a także myśli i uczucia uformowane w negatywnym lub pozytywnym sensie, dzięki czemu człowiek sam określa ich etykę i status moralny, który również wnosi estetykę, tj. naukę zmysłowej percepcji lub kontemplacji. Estetyka pobudza zmysły podczas obserwowania rzeczy, przez co człowiek określa je lub dzieli zgodnie ze swoimi odczuciami na coś przyjemnego, lub nieprzyjemnego, na coś pięknego lub brzydkiego itp. Energia Stwórczości sama w sobie gwarantuje człowiekowi to, że tworzące się w jego świadomości myśli

Schönes oder Hässliches usw. Die Schöpfungsenergie allein gewährleistet dem Menschen jedoch, dass aus seinem Bewusstsein die daraus hervorgehenden Gedanken und Gefühle in Logik, Verstand und Vernunft den Zustand seiner Ethik und Moral bestimmen und diese auch in Funktion halten. Wie er diese jedoch positiv oder negativ bildet und zur Geltung bringt resp. ausüben und erhalten kann, das bestimmt der Mensch selbst, jedoch wiederum in positiver oder negativer Weise durch logische oder unlogische Gedanken und Gefühle. Sind es verstandesgute und bewusste verantwortungsbewusste Gedankenregungen und auch dementsprechende Gefühle, dann entstehen daraus hochwertige ethisch-moralische Grundwerte von einer ausgesprochen guten und affirmativen Haltung bezüglich des allgemeinen Verhaltens. Aus gegenteiligen negativen Gedankenregungen und Gefühlen jedoch erfolgen schlechte und gar den Körper und die Gesundheit beeinträchtigende Auswirkungen, die eine schlechte Moral und einen ebensolchen Emotionszustand hervorrufen und die Ethik im Nichts versinken lassen. Also beruhen eine positive oder schlechte Ethik und Moral auf guten oder schlechten Gedanken und Gefühlen, die einen objektiven, lebensbejahenden oder einen unobjektiven und lebensnichtbejahenden Moralzustand sowie eine Ethik resp. ein sittliches Verhalten sehr negativer Form herbeiführen. Doch Moral und Ethik, die eigentlich die Grundpfeiler dafür sind, dass der Mensch mit seinesgleichen zusammenleben kann, so als Familie, in Freundschaft und Gesellschaft usw., sind auch im Umgang mit sich selbst von enormer Bedeutung, denn sie bestimmen grundlegend den Charakter des Menschen. Also ist es völlig irrig und falsch anzunehmen – wie das die «Fachleute» tun, annehmen, glauben und «lehren» –, dass das ethisch-moralische Moment nur als die Verhaltensweisen gegen aussen zu bewerten seien, denn grundlegend bestimmt es, was, wer und wie der Mensch selbst ist. Das Moralbewusstsein resp. die Moralphilosophie, die der Mensch pflegt und an den Tag legt, bestimmt seine Persönlichkeit, und zwar wer, wie und was sie ist. Ausserdem lässt sie unzweifelhaft auch klar erkennen, wie das Bewusstsein des jeweiligen Menschen arbeitet und wie wertig es bezüglich der Logik, des Verstandes und der Vernunft ist. Wahrnehmung sind die wahren Werte von Moral und Ethik dem Gros der Menschheit nicht bekannt, und schon gar nicht die Tatsache, dass die eigene Persönlichkeit durch Ethik und Moral resp. durch das persönliche Moralbewusstsein bestimmt wird, dies geschweige, dass die einzelnen Faktoren geläufig sind. Einem grossen Teil der Menschen sind die Ethik-Moralwerte nur teilweise und spärlich in gewissem Rahmen bekannt, und zwar derbezüglich, wie Ethik und Moral und deren Verhaltensanwendung im grossen und ganzen gegenüber der Gesellschaft, den Mitmenschen, der Familie und in Freundschaften usw. wirkt. So ist es wirklich und wahrheitlich nur eine geringe Minorität, die sich tiefer und eingehender mit der Moralphilosophie auseinandersetzt und sie sich diesbezüglich verständlich sowie absolut richtig verhält. Wahrnehmung sind es aber nur wenige Menschen, eben eine Minorität, die sich sehr ernsthaft und weitgehend um die Werte des Moralbewusstseins bemühen, das in

i uczucia określają stan jego etyki i moralności w logice, rozumie i rozsądki i utrzymują je w działaniu. To, w jaki sposób kształtuje je pozytywnie lub negatywnie i jak uwydatnia tj. w jaki sposób może je wykonywać i utrzymywać, zależy jednak od samego człowieka, jednak znów w pozytywny lub negatywny sposób poprzez logiczne, lub nielogiczne myśli i uczucia. Jeśli istnieją racjonalnie dobre i świadomie odpowiedzialne bodźce myślowe, a także odpowiadające im uczucia, wówczas wynikają z nich wysokiej jakości etyczno-moralne podstawowe wartości o wyraznie dobrej i afirmatywnej postawie w odniesieniu do ogólnego zachowania. Jednak z przeciwnych negatywnych bodźców myślowych i uczuć powstają złe, a nawet szkodzące ciału i zdrowiu skutki, które wywołują złą moralność i równie zły stan emocjonalny i pogrążają etykę w nicłość. Tak więc pozytywna lub zła etyka i moralność opierają się na dobrych albo złych myślach i uczuciach, które pociągają za sobą stan moralny obiektywny, afirmujący życie, albo nieobiektywny, nieafirmujący życia, jak również etykę tj. zachowanie obyczajowe przybierające bardzo negatywną formę. Jednak moralność i etyka, które właściwie są filarami współżycia między ludźmi, w rodzinie, w przyjacielskich związkach i w społeczeństwie itd., mają także ogromne znaczenie dla obcowania z samym sobą, ponieważ zasadniczo decydują o charakterze człowieka. Tak więc całkowicie błędnie i nieprawidłowo jest uznawać – jak to «eksperci» czynią, uznają, wierzą i „uczają” –, że moment etyczno-moralny należy oceniać jedynie jako sposób zachowania wyrażany w stosunku do świata zewnętrznego, gdyż fundamentalnie określa ono, czym, kim i jaki jest on sam jako człowiek. Świadomość moralna czy też filozofia moralna, którą człowiek kulturuje i przejawia, określa jego osobowość, a mianowicie to, kim, jakim i czym jest. Poza tym pozwala ona bez wątpienia także jasno rozpoznać, jak pracuje świadomość danej osoby i jak cenna jest ona względem logiki, rozumu i rozsądki.

W rzeczywistości prawdziwe wartości moralności i etyki nie są znane większości ludzkości, a już na pewno nie fakt, że własna osobowość jest określana przez etykę i moralność względnie przez osobistą świadomość moralną, nie mówiąc już o tym, że znane są poszczególne czynniki. Dużej części ludzkości wartości etyki i moralności są tylko częściowo i mało znane, a mianowicie w odniesieniu do tego, jak etyka i moralność oraz ich zastosowanie w postępowaniu wpływają na społeczeństwo, bliźnich, rodzinę, przyjaźnie itd. Tak więc tylko niewielka mniejszość rzeczywiście i prawdziwie zajmuje się głębiej i dokładniej filozofią moralną i zachowuje się pod tym względem ze zrozumieniem i całkowicie poprawnie. Rzeczywiście jest tylko niewielu ludzi, właśnie mniejszość, którzy bardzo poważnie i rozlegle starają się o wartości świadomości moralnej, która zawiera w sobie o wiele więcej wartości, niż mówią wszystkie opisy psychologii i nazywają je Moralisci.

sich viel mehr Werte birgt, als all die Beschreibungen der Psychologie aussagen und die von Moralisten usw. genannt werden.

Ethik und Moral bilden zusammen die Moralphilosophie, die das menschliche Entscheiden und Handeln im Guten und Bösen resp. im Richtigen und Falschen der Lebensführung und damit auch der Charakterhaltung aufzeigt, wie auch das allgemeine Verhalten und explizit den Umgang mit sich selbst und der eigenen Persönlichkeit, wobei die vielfachen positiven Werte und negativen Unwerte zur Geltung kommen.

Ethik und Moral sollen jeder Persönlichkeit der Menschheit Erfüllungs-Pflicht sein, wobei das Leben und Verhalten des einzelnen dadurch wertig bestimmt werden soll, und zwar in Formen der täglichen pflegerischen Selbsterkenntnis und des professionellen freien Entscheidens, Handelns und Pflegens des korrekten menschlichen Verhaltens bezüglich aller Dimensionen. Diese Werte sind interdisziplinär bezüglich der autonom-persönlich-professionellen Interaktion auszurichten, und zwar in freier Selbstkontrolle, wie in den Werten aller autonomen Prinzipien, wie in positiver Achtsamkeit und Beharrlichkeit. Das Loyalitätsprinzip und das Friedensprinzip, wie auch die Gerechtigkeitsprinzipien, die positive Gesinnung, das Ordnungsprinzip, die Prinzipien Toleranz, Zielstrebigkeit, Harmonie, Einfühlung, Interesse, Hilfsbereitschaft, der Arbeitsamkeit, das Freiheitsprinzip, die Fürsorgeprinzipien und die Prinzipien des Schutzes aller Existenz des Lebens, der Schadensverhütung und der wahren Liebe, Fairness, wie auch des Respekts sind dazugehörend. Auch die Prinzipien der Empathie, der Sicherheit, Disziplin, des guten Gewissens, der Integrität, Gesundheit, Familie, Zielstrebigkeit, des Wohlstands sowie Erfolgs, des Nichtstehlens, der Reinlichkeit, Vertrauenswürdigkeit, Verlässlichkeit, Unterstützung und Hilfsbereitschaft, Akzeptanz, Belastbarkeit, Zuverlässigkeit und Nächstenliebe, der Freiheit, des Friedens und der Friedfertigkeit, der Zuneigung, Sympathie, Freundschaft und Anerkennung sowie Ehrlichkeit und Güte gehören dazu, wie auch des Gemeinwohls und alle guten Werte der Gesellschaft, des Nichttötens, der Gewaltlosigkeit, der Hasslosigkeit, der Rachelosigkeit und Nichtkriegsführung usw. Die nun genannten Werte sind jedoch nicht vollständig, denn nebst all den aufgeführten Bedeutsamkeiten bezüglich der ethisch-moralischen Werte, sind im wahrlichen Menschsein noch viele diverse andere, die der wahrliche Mensch zu beachten und zu erfüllen hat.

Es ist geboten, die Ethik und Moral allzeit in jeder Situation nach bestem Können und Vermögen umzusetzen, niemals Menschen irgendwie zu harmen, sie des Lebens zu gefährden oder gar dieses nichtig zu machen. Dies, wie auch alle Menschen und Lebewesen der Natur, der Fauna und Flora, wie auch der Planet Erde selbst und alle dessen Ökosysteme zu achten und zu schützen sind.

Moral und Ethik sind dabei für all die Täterschaften bezüglich ihrer selbst in jeder Beziehung nicht mehr als Schall und Rauch, denn sobald es um ihre eigene Sicherheit, ihr eigenes Hab und Gut und um ihre eigene

Etyka i moralność tworzą wspólnie filozofię moralną, która pokazuje ludzkie podejmowanie decyzji i postępowanie w dobrym i złym względnie prawidłowym i nieprawidłowym sposobie życia, i przez to też postawę charakteru, jak również ogólne zachowanie i szczególnie obchodzenie się z samym sobą i własną osobowością, przy czym na pierwszy plan wysuwają się liczne pozytywne wartości i negatywne antywartości.

Etyka i moralność powinny być obowiązkiem spełnienia każdej ludzkiej osobowości, przy czym życie i zachowanie jednostki powinno być przez to kształtowane jako bardzo cenne, a mianowicie w formie codziennego troskliwego i opiekuńczego samopoznania, profesjonalnego swobodnego decydowania, działania i pielęgnowania prawidłowych ludzkich zachowań we wszystkich wymiarach. Wartości te powinny być ukierunkowane interdyscyplinarnie w odniesieniu do interakcji autonomiczno-osobowo-profesjonalnej, w swobodnej samokontroli, jak i w wartościach wszystkich autonomicznych zasad, oraz w pozytywnej uważności i wytrwałości. Obejmują one zasadę lojalności i zasadę pokoju, a także zasady sprawiedliwości, pozytywne nastawienie, zasadę porządku, zasady tolerancji, determinacji [w dążeniu do celu], harmonii, empatii, zainteresowania, uczynności, pracowitości, zasadę wolności, zasady opieki i zasady ochrony wszelkiego rodzaju egzystencji, zapobiegania krzywdzie i [zasady] prawdziwej miłości, uczciwości, a także szacunku. Również zasady empatii, bezpieczeństwa, dyscypliny, dobrego sumienia, uczciwości, zdrowia, rodziny, determinacji [w dążeniu do celu], dobrobytu i sukcesu, niekradzenia, czystości, wiarygodności, niezawodności, wsparcia i uczynności, akceptacji, odporności, rzetelności i miłości bliźniego, wolności, pokoju i zgodności, sympatii, przyjaźni i uznania, jak i uczciwości i dobroci także do nich należą, jak również dobro ogółu i wszystkie dobre wartości społeczne, niezabijania, niestosowania przemocy, braku nienawiści, braku zemsty i nieprowadzenia wojen itd.

Wartości te nie są jednak kompletne, ponieważ oprócz tych wszystkich wymienionych znaczeń dotyczących wartości etyczno-moralnych, istnieje w prawdziwym człowieczeństwie jeszcze wiele innych, które prawdziwy człowiek zobowiązany jest przestrzegać i wypełniać.

Jest wymagane, by zawsze w każdej sytuacji stosować etykę i moralność najlepiej jak to tylko możliwe, nigdy nie krzywdząc ludzi w żaden sposób, nie zagrażając ich życiu, czy nawet je niwecząc. To, jak również wszyscy ludzie i żywe istoty natury, fauna i flora, a także sama planeta Ziemia i wszystkie jej ekosystemy mają być szanowane i chronione.

Moralność i etyka są niczym więcej niż dymem i hałasem dla wszystkich sprawców w odniesieniu do nich samych, ponieważ gdy tylko ich własne bezpieczeństwo, ich własny dobytek i ich własna „skóra” są zagrożone,

«Haut» geht, ist all ihr Getue ihrer «Menschlichkeit» weg und verfliegen. Dies eben darum, weil die Moral und Ethik niemals echt und keine feste Verhaltensweise, sondern nur scheingedanklich eine fixe Einbildung war, die als Idee und Phantasie existiert hat. Feindschaft, Hass, Rache, Verleumdung, Gewalt, Krieg und sonstiger Mord und Totschlag etc. lauern stetig hinter der Einbildungs- und Phantasie-Maske angeblicher Moral und Ethik des sich als wissend, gut, gerecht und rechtschaffen einbildenden Menschen. In Wahrheit aber ist er in sich selbst derart voller Widersprüchlichkeiten, folglich sofort alles Wissen, Gute, Gerechte sowie die Rechtschaffenheit usw. null und nichtig, vergessen und jede Form von eingebildeter Moral und Ethik vorbei sind, sobald sich auch nur ein Hauch einer Selbstverteidigung, von Hass, Rache oder Vergeltung regt. Es mag sich dabei um persönliche Gründe handeln, wie aber auch um befehlsmässige von Militärs, Gerichtsbarkeiten oder Behörden usw., die alle Einbildung von Moral und Ethik «vergessen» und das Gegenteil zum Handeln kommen lassen, eben Unmoral und Ethiklosigkeit, die zur Geltung und zum Durchbruch kommen. Dies darum, weil diese grundlegend in der Tiefe des Charakters lauern und sofort «zuschlagen», sobald sich die Gelegenheit dazu bietet, weil sie über der Einbildung jeder Moral und Ethik stehen und der Mensch diese wahrheitlich nicht gelernt hat und nicht pflegt, sondern sie sich nur einbildet. Insbesondere kommt die blosser Einbildung von Moral und Ethik beim Gros jener dummen Menschen zur Geltung, das gotteswahngläubig ist, oder das sonstwie religiöse Ambitionen pflegt und daher infolge seines Glaubens religiös-rachsüchtig ist. Viele von ihnen sind gar für die Todesstrafe und scheuen sich nicht – wie das schon seit alters her so war –, als johlende Gaffer bei öffentlichen Hinrichtungen gegen oft zuvor noch gefolterte Menschen zu agieren. Sehr oft wurden dabei den Hinrichtungsoffern zuvor noch alle Knochen gebrochen und sie anschliessend gerädert, während die Zuschauer sie dazu noch verhöhnten und sich daran «begeilten», dass die dem Tod Überantworteten höllische Qualen erlitten. Die Regel war dabei die – und dies ist heute noch so, wo öffentliche Hinrichtungen stattfinden, wie z.B. durch Steinigung, Köpfung, Erwürgen, Ertränken oder Erschiessen usw. –, dass sich die an der Hinrichtung «begeilenden» Massen der Zuschauer nachher wichtig machten, und zwar indem blagiert wurde, wie «Ich war dabei und habe alles mitangesehen» usw. (Blagieren im Schweizerdeutschen hat nichts mit spätlateinisch «Plagiat» zu tun, was «Menschenraub» usw. bedeutet, sondern es ist einfach ein Wort für grosssprecherisches Aufschneiden, Angeben, Behaupten, sich oder eine Sache wichtiger machen als man/sie wirklich ist usw.) Tatsächlich ist seit alters her das öffentliche Foltern und Hinrichten eines Menschen – zu alter Zeit oft auch Tiere, wie Schweine, Hunde, Katzen, Kühe und Pferde, Schafe, Ziegen und Hühner usw. oder Hähne, weil sie z.B. angeblich ein Ei gelegt haben sollen – nichts anderes als eine Befriedigung, Genugtuung, Zufriedenheit und für manche gar ein Wohlbehagen der Erfüllung der ausgearteten Vorstellungen.

Für die Masse der Dummen und Dämlichen war es ein Volksspektakel, das aber noch heute gang und gäbe ist in Staaten, die öffentliche Hinrichtungen praktizieren,

wszystkie ich pozory „człowieczeństwa” znikają i wyparowują. Dzieje się tak właśnie dlatego, że moralność i etyka nigdy nie były realne i nie były stałym sposobem postępowania, a jedynie jako pozorne myśli, ciągle urojenie, które istniało jako idea i fantazja. Wrogość, nienawiść, zemsta, oszczerstwo, przemoc, wojna i inne morderstwa i zabójstwa itp. nieustannie czają się za wyimaginowaną maską rzekomej moralności i etyki człowieka wmawiającego sobie, że jest wiedzący, dobry, sprawiedliwy i prawy. W rzeczywistości jednak jest on tak pełen sprzeczności, że wszelka wiedza, dobroć, sprawiedliwość, prawość itp. stają się nieważne, zapomniane, a każda forma wyobrazonej moralności i etyki kończy się, gdy tylko pojawi się choćby cień samoobrony, nienawiści, zemsty lub odwetu. Może przy tym chodzić o powody osobiste, jak również o wynikające z rozkazów wojska, sądownictwa czy władz, które „zapominają” o wszelkim wyobrażeniu moralności i etyki i pozwalają na działanie czegoś przeciwnego, właśnie niemoralności i braku etyki, które uwydatniają się i objawiają. To dlatego, że zasadniczo czają się one w głębi charakteru i „uderzają”, gdy tylko nadarzy się okazja, ponieważ stoją ponad wyobrażeniem wszelkiej moralności i etyki, a człowiek nie nauczył się ich naprawdę i nie pielęgnuje ich, a jedynie je sobie wyobraża. W szczególności samo urojenie moralności i etyki uwydatnia się w przeważającej części tych głupich ludzi, która wierzy w urojenie boga lub w inny sposób kultuwuje religijne ambicje i wskutek swojej wiary jest religijnie żądna zemsty. Wielu z nich popiera nawet karę śmierci i nie boi się – jak to było od niepamiętnych czasów –, występować jako wrzeszczący gapie przeciwko często jeszcze wcześniej torturowanym ludziom, podczas publicznych egzekucji. Ofiarom egzekucji bardzo często gruchotano wszystkie kości, a następnie łamano je kołem, podczas gdy widzowie z nich jeszcze szydzili i „zaspokajali żądze” tym, że wydani na śmierć cierpieli piekielne męki. Zasadą było - i tak jest do dziś tam, gdzie odbywają się publiczne egzekucje, takie jak ukamienowanie, ścięcie głowy, uduszenie, utopienie rozstrzelanie itd. -, że „zaspokajające żądze” masy widzów przechwalały się i „blagierowały”, popisując się w sposób: „Ja tam byłem i wszystko widziałem” itp. („Blagieren” w szwajcarskim niemieckim nie ma nic wspólnego z późnołacińskim „plagiatem”, który oznacza „kidnaperstwo”, etc., ale jest po prostu słowem oznaczającym górnolotne wypowiedzi, przechwalanie się, [pompatyczne] stwierdzenia, robienie z siebie czy z jakiejś rzeczy ważniejszego/ważniejszej niż rzeczywistość jest itd.). W rzeczywistości już od dawna publiczne torturowanie i egzekucja człowieka - a w starożytności często także zwierząt, takich jak świnie, psy, koty, krowy i konie, owce, kozy i kury itp. lub koguty, ponieważ miały np. rzekomo znieść jajko - jest niczym innym jak zaspokojeniem, satysfakcją, zadowoleniem, a dla niektórych nawet miłym poczuciem spełnienia zdegenerowanych wyobrażeń.

Dla głupich i głupkowatych mas było to spektaklem ludowym, który jest nadal powszechny do dziś w państwach, które praktykują publiczne egzekucje, gdzie

wobei mit Sicherheit gesagt werden kann, dass sowohl die Gerichtsbarkeitlichen und die Richter, die eine Todesstrafe über einen Menschen verhängen, wie auch die Todesstrafevollstrecker und die sich begeistenden Zuschauer keinerlei Moral und Ethik ihr eigenen nennen können. Ihr Getue von Moral und Ethik, das sie vorgeben, ist ebenso nur heuchlerisch und ebenso wahrlich nur Betrug, wie es bei den sich begeistenden Hinrichtungszuschauern und den aktiv mordenden Militärs usw. und jenen ist, die in der Ehe und Familie, angeblichen Freundschaft, aus Habsucht, Geldgier, Hass, Rache und Vergeltung usw. morden.

Doch nun kommt die Frage auf, was Moral und Ethik in ihrem beinhaltenden Wert eigentlich bedeuten, was deren Sinn und Zweck ist. Grundlegend lebt der Mensch, ohne dass er sich eingehende Gedanken um diese Werte macht. Folglich versteht er auch nicht, dass die Moral und Ethik von ihm nur einbildungsmässig zur Anwendung gebracht werden, weil er, wahrlich und richtig gesehen, diese Werte nur scheinbar wirklich anwendet und danach lebt. In Wirklichkeit und deren Wahrheit lebt er in den moralischen und ethischen Werten nur derweise dahin, weil es gang und gäbe ist, sich in der Familie, im Freundeskreis, in der Gemeinschaft oder im Verbund einer Organisation oder in der Gesellschaft usw. einzuordnen und friedlich zu geben, was jedoch schnell ins Gegenteil umschlägt, wenn sich der ›Wind‹ dreht und nicht alles so läuft, wie dies den Vorstellungen entspricht. Sehr schnell ist Erregung auf dem Tapet, dann Streit, Hass, Rache und Vergeltung sowie Verleumdung, was gesamthaft alles gegenteilig von Moral und Ethik ist, deren Begriffe vielleicht dem einen und anderen Menschen bekannt sind, die aber weder wirklich für die eigene Persönlichkeit erarbeitet, noch jemals bewusst zur Anwendung gebracht wurden. Die Regel ist nämlich die, dass nur dadurch das ›friedliche‹ Zusammenleben in der Familie, im Freundeskreis, in der Gemeinschaft, im Militär und in der Gesellschaft usw. erfolgt, weil es ›Sitte und Gebrauch‹ oder vorgeschrieben und einfach ›Mode‹ ist, und nicht in bewusster Befolgung der Moral und Ethik verläuft. Also wird nicht Moral und Ethik bewusst erlernt und zur Anwendung gebracht, sondern nur etwas Scheinheiliges, das sich der Mensch einbildet zu tun, wenn er danach gefragt oder es von ihm gefordert wird. In Wahrheit jedoch hat er es nie bewusst gelernt und es auch nie von jemandem angenommen, dass er sich dessen bewusst wäre.

Wahrlich sind es nur wenige Menschen resp. eine Minorität, die sich in ihrer Verpflichtung dem Leben gegenüber bewusst der Moral und der Ethik widmen und sie willentlich, erkennbar, korrekt und selbstverständlich in ihr gesamtes Dasein einfließen lassen. Bei irgendwelchem Handeln denkt der Mensch weder an die Moral noch an die Ethik, sondern er handelt nur, und zwar völlig unbedacht und wie automatisch, und das hin bis zum Töten und Morden des Nächsten, wenn er sich bedrängt oder gefährdet fühlt oder sich seinen emotionalen Wallungen unkontrolliert hingibt. Über null oder nichts erachtet er plötzlich den Nächsten einfach als Feind und Widersacher, genauso, wie es praktisch jeder Soldat des Militärs macht, wenn er im Krieg oder sonstwie einen oder viele Mitmenschen auf einen Befehl hin oder in ›Notwehr‹ ermordet. Was

man z. B. mit Sicherheit sagen kann, dass sowohl die Gerichtsbarkeitlichen und die Richter, die eine Todesstrafe über einen Menschen verhängen, wie auch die Todesstrafevollstrecker und die sich begeistenden Zuschauer keinerlei Moral und Ethik ihr eigenen nennen können. Ihr Getue von Moral und Ethik, das sie vorgeben, ist ebenso nur heuchlerisch und ebenso wahrlich nur Betrug, wie es bei den sich begeistenden Hinrichtungszuschauern und den aktiv mordenden Militärs usw. und jenen ist, die in der Ehe und Familie, angeblichen Freundschaft, aus Habsucht, Geldgier, Hass, Rache und Vergeltung usw. morden.

man z. B. mit Sicherheit sagen kann, dass sowohl die Gerichtsbarkeitlichen und die Richter, die eine Todesstrafe über einen Menschen verhängen, wie auch die Todesstrafevollstrecker und die sich begeistenden Zuschauer keinerlei Moral und Ethik ihr eigenen nennen können. Ihr Getue von Moral und Ethik, das sie vorgeben, ist ebenso nur heuchlerisch und ebenso wahrlich nur Betrug, wie es bei den sich begeistenden Hinrichtungszuschauern und den aktiv mordenden Militärs usw. und jenen ist, die in der Ehe und Familie, angeblichen Freundschaft, aus Habsucht, Geldgier, Hass, Rache und Vergeltung usw. morden.

Jednak teraz pojawia się pytanie, co moralność i etyka właściwie znaczą w zawartej w nich wartości, jaki jest ich sens i cel. Zasadniczo człowiek żyje, nie zastanawiając się głęboko nad tymi wartościami. Wobec tego także nie rozumie, że stosuje moralność i etykę tylko w sposób wyimaginowany, ponieważ, prawdziwie i prawidłowo patrząc, faktycznie tylko pozornie stosuje te wartości i żyje zgodnie z nimi. W rzeczywistości i w prawdzie żyje w wartościach moralnych i etycznych tylko dlatego, że jest to zwyczajowo przyjęte, aby dopasować się i mieć spokój w rodzinie, w kręgu przyjaciół, we wspólnocie lub w stowarzyszeniu organizacji, lub w społeczeństwie itp. co jednak szybko zmienia się w przeciwieństwo, gdy „wiatr zawieje z innej strony” i nie wszystko idzie tak, jak sobie wyobrażano. Bardzo szybko pojawia się wzburzenie, potem kłótnia, nienawiść, zemsta i odwet, a także oszczerstwo, wszystko, co sprzeczne z moralnością i etyką, o których ten czy inny człowiek ma pojęcie, ale ani naprawdę ich nie zdołał wypracować, ani nigdy świadomie nie zastosował. Regułą jest, że „pokojowe” współzycie w rodzinie, w kręgu przyjaciół, we wspólnocie, w wojsku i w społeczności itd., które wynika tylko z tego, że jest „zwyczajem i obyczajem” albo nakazem i po prostu „modą”, i nie przebiega jako świadome zastosowanie moralności i etyki. Tak więc moralności i etyki nie uczy się świadomie i nie stosuje, ale tylko jako coś świętoszkowatego, co człowiek sobie wyobraża, że robi, gdy zostanie o to poproszony lub będzie się tego od niego wymagać. W rzeczywistości jednak nigdy się ich nie nauczył ani w świadomy sposób od nikogo nie przejął.

Naprawdę, jest tylko niewielu ludzi, lub też mniejszość, którzy poświęcają się moralności i etyce w swoim obowiązku względem życia i pozwalają im umyślnie, rozpoznawalnie, prawidłowo i naturalnie wpływać na swoją całą egzystencję. Podczas jakiegokolwiek działania człowiek nie myśli ani o moralności, ani o etyce, ale tylko działa, i to całkowicie nierozważnie i jakby automatycznie, nawet do tego stopnia, że zabija i morduje bliźniego, gdy poczuje się uciskany czy zagrożony, albo gdy w niekontrolowany sposób poddaje się emocjonalnemu wzburzeniu. Zupełnie bez żadnego powodu, nagle uważa swojego bliźniego po prostu za wroga i przeciwnika, tak jak robi to praktycznie każdy żołnierz w wojsku, gdy na wojnie lub w inny sposób morduje jednego czy wielu innych ludzi na rozkaz, lub w „samoobronie”. To, czym jest moralność i etyka, człowiek

jedoch Moral und Ethik sind, ist weitum dem Menschen nur vom Hörensagen bekannt, wobei ihm der Sinn von diesen Werten jedoch unbekannt oder nicht derart geläufig ist, dass sie ihm wirklich intus wären. Daher ist es erforderlich, dass Moral und Ethik nicht nur zur Sprache gebracht, sondern einmal weitgehend erklärt werden. Dies, weil diese hohen Werte nicht nur für das Zusammenleben mit den Menschen allgemein lebenswichtig sind, sondern ihn auch persönlich zu dem machen, was er wirklich sein soll, nämlich wahrer Mensch. Das jedoch wird in keiner Moral-Ethik-Erklärung gelehrt, weil die Werte Moral und Ethik von den «Fachleuten» wissentlich nur als Grundlagen auf einen guten gesellschaftlichen Umgang und auf ein gepflegtes, respektvolles und rücksichtsvolles Miteinander bezogen werden, jedoch allgemein unbekannt ist, dass die ethisch-moralischen Werte grundlegend die Persönlichkeit des Menschen formen und ihn via das Bewusstsein über seine Gedanken, Entscheidungen und Gefühle handeln lassen. Dadurch erst entsteht der richtige Zustand von Moral und Ethik und ermöglicht es dem Menschen, sich wirklich als solcher zu formen, zu entfalten, zu leben und sich gemäss der Ethik und Moral zu benehmen. Und als wahrer Mensch und frei von tiefgreifenden und böse-negativen Charaktereigenschaften, wird er sich nicht gewollt von solchen beherrschen lassen.

Nur dann, wenn der Mensch sich bewusst-konzentriert dem Erfassen, Erlernen und dauerhaften Anwenden der Ethik und Moral widmet, ist er fähig, in erster Weise sich selbst und seinen Mitmenschen, wie weiter auch allen lebenden Kreaturen, wie auch dem Planeten, der Natur und der gesamten Fauna und Flora richtig und ehrvoll-würdig zu begegnen. Also sind die Moral und Ethik nicht nur wichtig und von sehr grosser Bedeutung, dass das Zusammenleben der Menschen ermöglicht wird, sondern – was äusserst selten ist, wenn es überhaupt einmal zur Sprache kommt und erklärt wird – den Menschen persönlich betreffen und ihn als solchen auszeichnen, wenn er wirklich die hohen Werte Ethik und Moral pflegt. Dies, weil ihn diese formen, gewissenhaft und ehrlich machen, wie auch zum wahren und selbstdenkenden Wesen Mensch, der allein der Wirklichkeit und deren Wahrheit getreu alles wahrnimmt und demgemäss seine Gedanken pflegt, die richtigen Entscheidungen trifft und danach handelt und folglich auch alles Lebenswerte schützt. Allein der richtige und gesunde Status von Moral und Ethik gewährleistet dem Menschen auch, dass Frieden, Freiheit, Gerechtigkeit sowie Gleichheit aller Menschen und Ordnung gegeben sein können. Etwas, das auch auf gesamthaft alle Lebewesen, den Planeten, die Natur und alle ihre Ökosysteme, wie auch auf die umfängliche Flora, auf alle Wasser, die Atmosphäre und die Jahreszeiten übertragen werden kann und in allem seine Gültigkeit hat. Folglich ist eindeutig bewiesen, dass das, was heute allgemein rund um die Welt beim Gros der Menschheit existiert sowie bezüglich Moral und Ethik gang und gäbe gelebt wird, unrichtig oder zumindest sehr mangelhaft ist. Wenn nämlich die Logik, der Verstand, die Vernunft und die Verantwortung gegenüber der Existenz jedes Lebens beim einzelnen des Gros der Erdbevölkerung genau betrachtet wird, dann ist erkennbar, dass Moral und Ethik bei diesem nur

zna tylko ze słyszenia, przy czym sens tych wartości pozostaje mu nieznanym lub nie jest na tyle znany, aby był dla niego rzeczywiście zrozumiały. Dlatego konieczne jest, aby moralność i etyka były nie tylko poruszane i omawiane, ale także wreszcie w szerokim zakresie wyjaśnione. Wynika to z faktu, że te wysokie wartości są niezbędne nie tylko do wspólnego życia z ludźmi w sensie ogólnym, ale także czynią go osobiście tym, kim naprawdę powinien być, a mianowicie prawdziwym człowiekiem. Nie uczy tego jednak żadna deklaracja moralności i etyki, ponieważ wartości moralne i etyczne są świadomie traktowane przez „fachowców” jako podstawy dobrej interakcji społecznej i do kulturalnego, pełnego szacunku i troski współżycia, ale powszechnie nie jest to znane, że wartości etyczno-moralne zasadniczo kształtują osobowość człowieka i pozwalają mu działać poprzez świadomość swoich myśli, decyzji i uczuć. Przez to dopiero powstaje prawidłowy stan moralności i etyki i umożliwia człowiekowi rzeczywiście się kształtować, rozwijać, żyć i zachowywać się zgodnie z etyką i moralnością. A jako prawdziwy człowiek, wolny od głęboko sięgających i złych-negatywnych cech charakteru, nie będzie dobrowolnie pozwalał, aby takie cechy nim dominowały.

Tylko wtedy, gdy człowiek świadomie i z koncentracją poświęca się zrozumieniu, nauce i stałemu stosowaniu etyki i moralności, jest w stanie w pierwszej kolejności siebie samego i swoich bliźnich, a następnie wszystkie żywe stworzenia, jak i planetę, przyrodę oraz całą faunę i florę traktować w prawidłowy i szlachetny sposób. Tak więc moralność i etyka są nie tylko ważne i mają ogromne znaczenie dla umożliwienia ludziom współżycia, lecz – o czym niezwykle rzadko, jeśli w ogóle, mówi się i wyjaśnia – dotyczą człowieka osobiście i wyróżniają go jako takiego, jeżeli naprawdę kultywuje on wzniosłe wartości etyki i moralności. To dlatego, że one go kształtują, czynią sumiennym i uczciwym, jak i prawdziwą i samodzielnie myślącą istotą ludzką, która sama, wierna rzeczywistości i jej prawdzie, postrzega wszystko i odpowiednio pielęgnuje swoje myśli, podejmuje właściwe decyzje i zgodnie z nimi działa, i konsekwentnie chroni również wszystko, dla czego warto żyć. Tylko prawidłowy i zdrowy stan moralności i etyki gwarantuje człowiekowi, że może istnieć pokój, wolność, sprawiedliwość, a także równouprawnienie wszystkich ludzi i porządek. Coś, co można również odnieść do wszystkich istot żywych, planety, natury i wszystkich jej ekosystemów, jak i do całej flory, wszystkich wód, atmosfery i wszystkich pór roku, i co we wszystkim ma swoje znaczenia. W związku z tym zostało wyraźnie udowodnione, że to, co ogólnie istnieje obecnie na całym świecie wśród większości ludzkości i co dzieje się powszechnie w zakresie moralności i etyki, jest niepoprawne lub przynajmniej bardzo niedoskonałe. Jeśli przyjrzymy się dokładnie logice, rozumowi, rozsądkowi i odpowiedzialności wobec istnienia wszelkiego życia u jednostek całej ziemskiej populacji, można zauważyć, że moralność i etyka sięga u nich tylko właśnie tak daleko, że w zależności od państwa, części rodzin, przyjaźni, społeczeństwa i organizacji itp. jako tako funkcjonuje. Tak nie może być i nigdy nie będzie,

gerade so weit reichen, dass je nach Staat ein Teil der Familien, Freundschaften und der Gesellschaft und Organisationen usw. einigermassen funktioniert. Dies kann jedoch nicht und nie dann der Fall sein, wenn grosse Massen von Menschen zusammengepfert sind, wenn eine Überbevölkerung gegeben und zudem ausgeartet ist, wie dies auf der Erde in Erscheinung tritt. Auf diese Art und Weise resp. bei einer Überbevölkerung ist es nicht möglich, dass ein Zustand einer richtig funktionierenden Ethik-Moral-Ausgeglichenheit zustande gebracht werden kann. Dies, weil zu viele Ausartungen jeder erdenklichen Façon gegeben sind, die vom einfachen Erregen des Menschen über Bösartigkeit, Hass, Rache, Kriminalität, Verbrechen bis hin zu Mord und Totschlag usw. reichen. Daher führen die Menschen der Erde seit Urzeiten schon Gemetzel und Schlachten gegeneinander, und seit der Glaubenswahn und die Religionen aufgekommen sind erst recht. Seither werden Kriege vom Zaun gebrochen, religiöse und politische, und massenweise Menschen getötet resp. ermordet. Und es werden Feindschaft oder Rassenhass ausgeübt, Gewalt angewendet, Streitereien bis zum Hass sowie zur Rache und Vergeltung geführt, während Lüge, Betrug und Unehrllichkeit ‹gepflegt› werden sowie Raub oder Diebstahl, Foltern, Hurerei, Quälen, Sklaverei, Menschenraub und Menschenschmuggel zur Tagesordnung gehören. Viele frönen der Selbstsucht resp. Selfishkeit, dem Grössenwahn, der Renommiersucht oder der Verleumderei, ebenso viele aber verfallen dem vielfältigen Lästern und der blinden Wut usw. Ethik und Moral sind wahrheitlich nirgendwo im ganzen Tun zu finden, weil sie wahrheitlich nur leeren, hohlen Worten entsprechen, weil sie nicht bewusst erlernt, sondern in Gedankenlosigkeit und völlig ohne Ernsthaftigkeit nur nachgeäfft werden.

Unkontrolliert, oberflächlich sowie einbildungsmässig benutzt der Mensch die ‹Scheinmoral› und ‹Scheinethik›, und zwar darum, weil er selbst die richtige und wertvolle Moral nicht erlernt hat, sondern nur die Scheinmoral nachahmend gemäss dem nutzt, was er bei den Mitmenschen sieht und registriert. Das macht ihm irgendwie klar, dass er mit den Mitmenschen gut umgehen kann, wenn er eine Umgangsform benutzt, die positive Anerkennung findet. Also gewöhnt er sich an, seine Formen des Umgangs mit den Mitmenschen so anzupassen, dass er so wenig wie möglich Anstoss erregt, während er sich jedoch nicht darum bemüht, Ethik und Moral bewusst und gründlich zu erlernen und diesbezüglich alles völlig brachliegen. Gegenteilig zu diesem Positiven des Verhaltens zu den Mitmenschen, was er praktisch ‹abkuppert› und ‹scheinmoralisch› sowie ‹scheinethisch› zum Umgang mit den Mitmenschen nutzt, um bei ihnen ‹gut Kind› zu sein, hat dies nichts mit dem zu tun, dass er nun bewusst, ehrlich und wirklich Ethik und Moral erlernen würde. Folgedem, dass er das wahrheitlich nicht tut, nimmt er gegenteilig alles Negative in sich auf und lagert es in der Tiefe seines Charakters ein, um es bei passender Gelegenheit nach aussen wirken und freizulassen. Dies geschieht dann im Bösen, Falschen und Schädlichen, bis hin zum Gewalttätigen, und zwar bis hin zum Streit und Hass, Rassenhass und zur Verleumdung, zur Rache oder Vergeltung, zum Glaubenswahn und bis zu Mord und

gdy duże masy ludzi są razem stłoczone, gdy istnieje przeludnienie, a przy tym jest zdegenerowane, jak ma to miejsce na Ziemi. W takich warunkach, w przypadku przeludnienia nie jest możliwe uzyskanie stanu prawidłowo funkcjonującej równowagi etyczno-moralnej. Dzieje się tak, ponieważ istnieje zbyt wiele wynaturzeń każdego możliwego rodzaju, począwszy od zwykłego pobudliwego zachowania człowieka, a skończywszy na złości, nienawiści, zemście, przestępczości, zbrodni, morderstwach i zabójstwach itd. To dlatego ludzie na Ziemi od niepamiętnych czasów toczą ze sobą rzezie i bitwy, a tym bardziej od pojawienia się urojenia wiary i religii. Od tego czasu wybuchają wojny, religijne i polityczne, a masy ludzi są zabijane lub mordowane. I będą praktykowana wrogość lub nienawiść rasowa, zastosowana przemoc, kłótnie prowadzące do nienawiści, a także zemsty i odwetu, podczas gdy kłamstwa, oszustwa i nieuczciwość są „kultywowane”, a rabunek lub kradzież, tortury, cudzołóstwo, dręczenie, niewolnictwo, kradzież istot ludzkich i przemyt istot ludzkich należą do porządku dnia. Wielu popada w samolubstwo wzgl. egoizm, manii wielkości, pragnieniu sławy lub [chęci] oczerniania i równie wielu jest uzależnionych od błuznierstwa i ślepego gniewu itp. Etyki i moralności tak naprawdę nigdzie nie można znaleźć w całości zachowań, ponieważ tak naprawdę odpowiadają one tylko pustym, próżnym słowom, ponieważ nie są one nauczane świadomie, a jedynie przyswajane bezmyślnie i kompletnie bez powagi jedynie naśladowane.

Człowiek używa bez kontroli, powierzchownie i z wymyśloną wyobraźnią „pseudo moralności” i „pseudo etyki”, a to dlatego, że sam nie nauczył się poprawnej i wartościowej moralności, ale posługuje się pseudo moralnością, jedynie naśladowując ją na podstawie tego, co widzi i rejestruje u swoich bliźnich. To w jakiś sposób uświadamia mu, że może dobrze dogadywać się z innymi ludźmi, jeśli użyje formy manier, która spotka się z pozytywnym uznaniem. Nabiera więc nawyku dostosowywania swoich form postępowania z bliźnimi w taki sposób, aby jak najmniej ich urazić, ale nie podejmuje żadnego wysiłku, aby świadomie i dogłębnie uczyć się etyki i moralności, a wszystko, co z tym związane leży odłogiem. W przeciwieństwie do tego pozytywnego zachowania wobec innych ludzi, które praktycznie „kopiuje” i używa „pozornej moralności” i „pozornej etyki” w kontaktach z innymi ludźmi, aby być postrzeganym jak „grzeczne dziecko”, nie ma to nic wspólnego z faktem, że obecnie świadomie, uczciwie i prawdziwie uczyłby się etyki i moralności. Konsekwencją zaniechania tego jest wchłanianie w siebie wszystkiego, co negatywne i przechowywanie tego w głębi swojego charakteru, aby uwolnić to na zewnątrz, gdy nadarzy się odpowiednia okazja. Dzieje się tak wtedy w negatywnym, niewłaściwym i szkodliwym [działaniu], aż do przemocy, a nawet do kłótni i nienawiści, nienawiści rasowej i oszczerstw, do zemsty lub odwetu, do złudzenia wiary,

Totschlag, wie zu Religionskrieg und Politikrieg und allem Bösen überhaupt.

Ein Gedanke, ein Gefühl, eine Entscheidung sowie eine Handlung sind genau dann falsch und schlecht, wie zudem nicht ethisch-moralisch, wenn sie einerseits ausgeführt werden, wenn der Mensch weiss, dass die Ausführung ethisch-moralpflichtwidrig ist, wie aber auch dann, wenn die Ethik und Moral nur oberflächlich sind oder überhaupt nicht gepflegt werden. Die Regel beim Gros der Menschheit der Erde ist die, dass es sich der wahren Ethik und Moral nicht bewusst ist, weil in der Regel der Mensch dieses Gros mit diesen Werten nur oberflächlich, flatterhaft und inhaltsleer einhergeht. Dies darum, weil er die Werte der Ethik und Moral eigens nicht kennt, und auch nicht weiss, dass Ethik und Moral gewollt und geflissentlich sich angeeignet und antrainiert zu werden sind. Da aber dieses Wissen und damit die notwendige bewusste Erlernung fehlt, sind Ethik und Moral für das Gros der irdischen Menschheit nichts mehr als ein Begriff oder Wort, womit beschrieben werden kann, was sein soll. Dies, um Frieden, Freiheit, Rechtschaffenheit, Ordnung und alles Gute und Positive aller Völker, aller Familien, der gesamten Politik der Welt, des Zusammenlebens, des Lebens selbst und aller Existenz des Planeten, der Natur und all ihrer Ökosysteme und so der Fauna und Flora zu haben.

Allein schon aus diesem Grund sind alle Formen der Anstandsregeln und ethisch-sittlich-moralischen Werte der Empfindungen und deren Normen, wie auch alle Werte und das zwischenmenschliche Verhalten des einzelnen im Rahmen dessen Persönlichkeit notwendig. Wahrlich, nur wenn all die Werte als bleibende und allgegenwärtige sittlich-ethisch-moralische Werte vom einzelnen Menschen in seiner Persönlichkeit bewusst erlernt und tief in seinem Charakter verankert werden, wird sich das Böse und Negative zum Guten und Positiven wandeln. Erst dann können wirklich Ethik und Moral derart wirksam werden, dass alles von Menschen negativ Ersonnene aufgelöst wird, so endlich nach Zigtausenden von Jahren Frieden, Freiheit, Rechtschaffenheit, Wahrheit und sonstig Positives durchbricht und die Wirklichkeit des Lebens siegt.

Wahrheitlich ist der Mensch bezüglich der Ethik und Moral allgemein darauf ausgerichtet, diese nur achtlos, gleichgültig, interesselos und bedeutungslos sowie auch oberflächlich und gemäss den sehr wenigen Vorgaben der Moralprediger anzuwenden. Das ungenügende Moralbewusstsein ist in der Regel also praktisch nur auf eine «Sparflamme» ausgerichtet, weil die Moralapostelei der ethisch-moralischen Philosophie nur mangelhaft all die Werte des erforderlichen Verhaltens des Menschen aufzeigt, die ihn wirklich als wahren Menschen prägen würden.

Der Mensch achtet in der Regel nur gewöhnungsmässig auf die wenige Anwendung der auf die Ethik und Moral ausgerichteten Werte, während in der Tiefe seines Charakters das Schlechte und Gegenteilige von Ethik und Moral lauert, was bei ihm zu jeder passenden oder nichtpassenden Gelegenheit zum Ausbruch kommt. Dies ist das Böse – und das sei immer wieder erklärt –, das in den Tiefen des Charakters lauert, weil es vom Menschen durch die Erziehung und durch die Einflüsse der

az do morderstwa i zabójstwa, a także do wojny religijnej i politycznej oraz wszelkiego zła w ogóle.

Każda myśl, każde uczucie, każda decyzja, jak również działanie będą dokładnie wtedy błędne i złe, jak również nie etycznie-moralne, jeśli są wykonywane, z jednej strony, gdy człowiek wie, że wykonanie jest sprzeczne z etycznie-moralnym obowiązkiem, ale także wtedy, gdy etyka i moralność są tylko powierzchowne lub w ogóle nie są kulturowane. Regułą u większości ludzkości na ziemi jest to, że nie jest ona świadoma prawdziwej etyki i moralności, ponieważ z reguły człowiek w większości podąża za tymi wartościami tylko powierzchownie, niefrasobliwie i beztroskowo. Dzieje się tak dlatego, że właściwie nie zna on wartości etyki i moralności, ani nie wie, że etykę i moralność należy nabywać i ćwiczyć w sposób świadomy i pilny. Ponieważ jednak brakuje tej wiedzy, a tym samym niezbędnego świadomego uczenia się, etyka i moralność są dla większości ziemskiej ludzkości niczym więcej niż terminem lub słowem, które można wykorzystać do opisanego tego, co powinno być. Po to, by zapanował pokój, wolność, sprawiedliwość, porządek i wszystko, co dobre i pozytywne dla przyszłych narodów, wszystkich rodzin, całej polityki świata, wspólnego życia, dla samego życia i całej egzystencji planety, natury i wszystkich jej ekosystemów, dla zachowania fauny i flory.

Choćby z tego powodu wszystkie formy przyzwoitości i odczucia wartości etycznie-obyczajowo-moralnych oraz ich normy, a także wszystkie wartości i zachowania interpersonalne jednostki w ramach jej osobowości, są niezbędne. Tak naprawdę tylko wtedy, gdy wszystkie wartości jako trwałe i wszechobecne wartości obyczajowo-etyczne-moralne zostaną świadomie przyswojone przez jednostkę w jej osobowości i głęboko zakotwiczone w jej charakterze, zło i negatywy zostaną przekształcone w dobro i pozytywy. Tylko wtedy etyka i moralność mogą naprawdę stać się skuteczne w taki sposób, że wszystko, co jest negatywnie postrzegane przez istoty ludzkie, zostanie rozwiązane, tak że w końcu, po dziesiątkach tysięcy lat, pokój, wolność, sprawiedliwość, prawda i wszystko, co pozytywne przebiję się i rzeczywistość i prawdziwość życia zatriumfuje.

Prawdą jest, że w odniesieniu do etyki i moralności, człowiek jest na ogół nastawiony na stosowanie ich tylko niedbale, obojętnie, bezinteresownie i bezsensownie, a także powierzchownie i według bardzo nielicznych wskazówek moralistów. Niewystarczająca świadomość moralna jest więc z reguły nastawiona praktycznie tylko „bez wysiłku”, ponieważ moralne apostołstwo filozofii etycznie-moralnej tylko w niewystarczającym stopniu wskazuje na wszystkie wartości koniecznego zachowania człowieka, które naprawdę ukształtowałyby go jako prawdziwego człowieka.

Z reguły człowiek zwraca uwagę tylko z przyzwyczajenia na nieliczne zastosowania wartości ukierunkowanych na etykę i moralność, podczas gdy w głębi jego charakteru czai się zło i przeciwieństwo etyki i moralności, które wybucha w nim przy każdej odpowiedniej lub nieodpowiedniej okazji. Jest to zło - i należy to za każdym razem ponownie wytłumaczyć - które czai się w głębi charakteru, ponieważ było zarejestrowane przez człowieka poprzez wychowanie, wpływy innych ludzi

Mitmenschen und der Umwelt registriert und unverarbeitet, unkontrolliert und nichtneutralisiert abgelagert wurde. Dies als stetig lauernernde Unwerte, die bei dieser und jener Gelegenheit sofort zum Ausbruch kommen und das freiwerden lassen, was der Mensch charakterlich nicht unter Kontrolle hat und ausbrechen lässt. Diese seiner Kontrolle entgehenden unwertigen Charakterbelastungen, die auf Wut, Hass, Rache oder Vergeltung, Unehrllichkeit, Verleumdung, Herrschsucht, Lüge, Betrug, Rassismus, Machtsucht, Ausartung, Feindschaft, Parteilichkeit sowie Verfolgung usw. basieren, führen oft zu Mord und Totschlag oder zum Suizid, wie aber oft gar zu einem Krieg, wobei dann Tausende und gar viele Millionen Menschen ermordet und en masse verheerende Zerstörungen angerichtet werden. Alle jene tiefverankerten charakterlichen Unwerte, die durch die Erziehung, Selbsterziehung, Momente des Unwertigen von Äusserungen, Meinungen und Verhaltensweisen usw. bei Freundschaften, Bekanntschaften, der Umwelt und den Mitmenschen allgemein sowie durch das Weltgeschehen usw. aufgenommen und unverarbeitet, unneutralisiert und kontrollos tief im Charakter eingelagert werden, kommen ausbrechend sofort hervor und werden nach aussen wirksam umgesetzt.

Dies, weil sie, wie gesagt, unbeachtet und unbearbeitet geblieben sind und nicht verarbeitet und neutralisiert wurden. Und dies einzig darum, weil all die vielen Werte der Ethik und Moral nicht bewusst erlernt und sich zu eigen gemacht wurden, folglich auch nicht darüber nachgedacht und alles so geschehen gelassen wird, wie es sich eben ergibt. Der Mensch bemüht sich daher nicht herauszufinden, ob die Gewohnheit seines Handelns des Ausübens der Ethik und Moral richtig ist, denn Ethik und Moral sind sehr viel mehr, als ihnen die falsche und absolut in jedem Fall missverständliche und einem Hohn der Vollständigkeit entsprechende Moralapostelei Genüge zu tun sucht. Tatsächlich wird von den «Fachkräften» der Psychologie die Menschenpflicht der korrekten Anwendung von Ethik und Moral nicht in dem Rahmen erkannt und gelehrt, was das Ethisch-Moralische in seinen Werten wirklich in sich birgt, weshalb alles derart windig lehrend ausgeführt wird, wodurch keine wahrliche Belehrung stattfindet, sondern von der Psychologiegarde nur aus einer schlechten und eigennützigigen Motivation ethisch-moralisch schlecht und gesamthaft unverstehend «gelehrt» wird.

Was nun den Begriff «Moral» anbelangt, so ist dieser aus dem lateinischen Wort «moris» entlehnt (lat. Sitte, Gebrauch). Mit Moral wird demgemäss gesagt, dass sich der Mensch an Sitten und Gebräuche halten und sich damit in das sittliche Verhalten einfügen und folglich er sich nicht unmoralisch verhalten soll, so also, dass er sich so verhält, wie es eben die festgelegten Normen und Regeln von Anstand und Benehmen und folglich des entsprechenden Verhaltens von Mensch zu Mensch erfordern. Wenn jedoch der Mensch dies nicht richtig erlernt, so, dass er eine Situation moralisch nicht richtig zu beurteilen vermag, kommt es zwischen den Menschen in der Regel zu Zerwürfnissen, zu Streit, Hass, zu Gewalt, Rache oder Vergeltung, Verleumdung,

oraz środowisko i bez przetworzenia, kontroli i neutralizacji zostało odłożone. To, jako nieustannie czające się antywartości, które przy każdej nadarzącej się okazji przyczyniają się natychmiast do wybuchu i uwalniają to, czego człowiek w swoim charakterze nie kontroluje i czemu pozwala eksplodować. Te niegodziwe obciążenia charakteru, które wymykają się spod jego kontroli, oparte na gniewie, nienawiści, zemście lub odwecie, nieuczciwości, oszczerstwach, żądzy władzy, kłamstwach, oszustwach, rasizmie, uzależnieniu od władzy, zwyrodnieniu, wrogości, partyjniactwie i prześladowaniach itp. często prowadzą do morderstw i zabójstw lub samobójstw, a często nawet do wojen, w których tysiące, a nawet wiele milionów ludzi jest mordowanych, co masowo doprowadza do ogromnych zniszczeń. Wszystkie te głęboko zakotwiczone bezwartościowe cechy charakteru, które zostały wniesione przez wychowanie, samokształcenie, momenty niegodnych wypowiedzi, opinii i zachowań itp. w przyjaźniach, w znajomościach, środowisku i u innych ludzi w ogóle, a także przez wydarzenia na świecie itp. i są przechowywane jako nieopracowane, nieneutralizowane i niekontrolowane głęboko w charakterze, natychmiast wychodzą na jaw, podczas wybuchu i są pewnie emanowane na zewnątrz. Dzieje się tak, ponieważ, jak już powiedziano, pozostały one niezauważone i nieprzetworzone oraz nie zostały poddane procesowi przetwarzania i neutralizacji. I to tylko dlatego, że wszystkie liczne wartości etyki i moralności nie zostały świadomie przyswojone i nie stały się własnymi, a co za tym idzie, nie poświęca się im żadnej myśli i pozwala się wszystkiemu wydarzyć po prostu samoistnie. Człowiek zatem nie stara się dotrzeć do prawdy, czy jego nawyk praktykowania etyki i moralności jest prawidłowy, przeto etyka i moralność to znacznie więcej niż nieprawidłowe i absolutnie w każdym przypadku niezrozumiałe i będące kompletną kpina moralizatorstwo, które stara się jedynie zastąpić «prawdziwe wartości etyki i moralności» jako wystarczająco dobre. W rzeczywistości od „profesjonalistów” psychologii obowiązek ludzki prawidłowego zastosowania etyki i moralności w ogólnym zarysie nie jest poznawany i nauczany, co tak naprawdę niosą w sobie wartości Etyczno-Moralne, przeto wszystko nauczane jest powierzchownie, przez co żadne prawdziwe nauczanie nie ma miejsca, a raczej od wyczynzonego psychologa - jedynie ze złych i egoistycznych powódek - etyczno-moralne [wartości będą] źle i całkowicie niezrozumiałe przekazane.

Jeśli chodzi o termin „moralność”, to pochodzi on od łacińskiego słowa „moris” (łac. zwyczaj, używanie). W związku z tym moralność oznacza, że człowiek powinien przestrzegać zwyczajów i tradycji, i w ten sposób zachowywać się przyzwoicie, a tym samym nie zachowywać się niemoralnie, tak aby zachowywał się w sposób wymagany przez ustalone normy i zasady przyzwoitości i zachowania, a tym samym odpowiedzialnego postępowania człowieka wobec człowieka. Jeśli jednak człowiek nie nauczy się tego prawidłowo, w taki sposób, że nie będzie w stanie dokonać prawidłowej oceny moralnej do istniejącej sytuacji, z reguły będzie dochodzić do niezgody między ludźmi, kłótni, nienawiści, przemocy, zemsty lub odwetu,

Unehrlichkeit, Mord und Totschlag, Selbstmord, Lüge, Betrug usw., zur Verleumdung bezüglich sich selbst und gegen Mitmenschen usw., wie aber sogar zur politischen Feindschaft und dadurch zu Krieg, militärischer Morderei und Zerstörung von vielerlei menschlichen Errungenschaften.

Wenn der Mensch unmoralisch handelt, weil er seinen tiefen negativen Charaktereigenschaften freien Lauf lässt, dann wird er wütend und haut einfach drauf, wenn ihm etwas ‹wider den Strich geht›. Oder er richtet sinnlos Gewalt gegen sich selbst an, wütet unbedacht und sinnlos gegen Mitmenschen. Es ist aber auch so, dass er Hass, Schuldgefühle oder Depressionen entwickelt, oder sich einfach zurückzieht, wie er andererseits jedoch oft Gewaltdelikte verübt, weil er ethisch-moralische Konflikte nicht lösen kann und einfach ‹durchdreht›, und zwar darum, weil er die sehr weitumfassenden Werte von Ethik und Moral niemals bewusst erlernt hat. Das aber führt in der Regel früher oder später zu negativen und recht bösen charakterlichen und unkontrollierbaren Verhaltensaushwüchsen, die sehr oft im Selbstmord oder als andere böse Folge in Mord und Totschlag enden. Das aber würde nie und niemals geschehen, wenn der Mensch Ethik und Moral in all ihren Werten bewusst erlernen würde, und zwar in deren Umfänglichkeit, und zwar so, wie sie tatsächlich naturmässig gegeben sind und den Menschen zum wahren Menschen machen, wenn er all die hohen Werte der Ethik und Moral bewusst und umfänglich eingehend erlernt, diese für die ganze Zeit seines Lebens in sich birgt und zur Anwendung bringt.

Ist der Mensch bezüglich Ethik und Moral wahrlich bewusst gebildet, dann wird er niemals über Leichen gehen, folglich er auch nie und niemals Feindschaften eingeht und auch niemals Todesstrafen und Kriege befürwortet oder führt, für solche er niemals irgendwelche Hilfe leisten oder an solchen teilnehmen wird. Gegenteilig aber, wenn er dies doch tut, dann bedeutet es, dass der Mensch nicht rechtschaffen Ethik und Moral bewusst gelernt hat und dadurch ethisch und moralisch vollkommen sittenlos, verkommen und sittlich-verwahrlost, wie auch lasterhaft, rassistisch und lügnerisch sowie betrügerisch ist. In jeder Art ist er verdorben, liederlich und verrucht, versaut und verworfen, hassvoll, rachsüchtig, selbstbezogen, rechthaberisch, negativdenkend, selbstherrlich und überheblich. Sein Denken ist nur ein Scheindenken und schafft in ihm böse, schlechte und ausgeartete Gefühle; er ist im Benehmen schmutzdelig und bietet ein schlechtes Image. Darum ist es auch so, dass das Gros der irdischen Menschheit als friedliche Gesellschaft nicht funktionieren kann, denn der Mangel bezüglich der Ethik und Moral beim Gros der Menschen der Erde ist nicht nur katastrophal, sondern derart unwertig und nichtig, dass selbst Kinder bereits in jüngsten Jahren zu Mord und Totschlag neigen und gar bedenkenlos und wild ihresgleichen zum Ermorden verführen, sei es aus Hass, Übermut, Spass oder aus anderen und jedenfalls immer verkommenen Begründungen, die ethisch-moralisch und auch anders nie und niemals zu rechtfertigen sind.

oszczerstw, nieuczciwości, morderstw i zabójstw, samobójstw, kłamstw, oszustw itp. itd., do oszczerstw wobec siebie i innych ludzi itd., a nawet wrogości politycznej, która prowadzi do wojen, morderstw z użyciem wojska i zniszczenia wielu ludzkich osiągnięć. Kiedy ktoś postępuje niemoralnie, ponieważ daje upust swoim głębokim negatywnym cechom charakteru, wtedy staje się zły i po prostu wybucha gniewem, gdy coś „idzie nie po jego myśli”. Albo dopuszcza się bezsensownej przemocy wobec samego siebie, bezmyślnie i bezsensownie wścieka się na innych ludzi. Jednak zdarza się również, że rozwija nienawiść, poczucie winy lub depresję, lub po prostu zamyka się w sobie, tak jak z drugiej strony często popełnia brutalne przestępstwa, ponieważ nie może rozwiązać konfliktów etyczno-moralnych i po prostu „szaleje”, a to dlatego, że nigdy świadomie nie nauczył się bardzo szerokiej wartości etyki i moralności. Z reguły jednak prowadzi to prędzej czy później do negatywnego i dość złego charakteru oraz niekontrolowanych ekscesów behawioralnych, które bardzo często kończą się samobójstwem lub, jako kolejna zła konsekwencja, morderstwem i zabójstwem.

To jednak nigdy, przenigdy by się nie wydarzyło, gdyby człowiek świadomie uczył się etyki i moralności we wszystkich ich wartościach, a mianowicie w ich kompleksowości, w sposób, w jaki są one faktycznie dane przez naturę i czynią człowieka prawdziwą istotą ludzką, jeśli świadomie i kompleksowo dogłębnie pozna wszystkie wysokie wartości etyki i moralności, zachowa je w sobie przez cały czas swojego życia i wykorzysta je w praktyce.

Jeśli człowiek jest prawdziwie świadomie wykształcony w etyce i moralności, to nigdy nie będzie chodził po trupach, w konsekwencji nigdy, przenigdy nie będzie się angażował we wrogie działania i przenigdy nie będzie popierał lub wykonywał działań wojennych, lub kary śmierci, dla których nigdy nie będzie udzielał żadnej pomocy ani brał w nich udziału. Wręcz przeciwnie, jeśli tak jednak czyni, oznacza to, że nie nauczył się należyte etyki i moralności świadomie i dlatego jest etycznie i moralnie całkowicie niemoralny, zdegenerowany i moralnie zdeprawowany, a także złośliwy, rasistowski, kłamliwy i oszukańczy. Pod każdym względem jest zepsuty, rozwiązły i niegodziwy, pełen nienawiści, mściwy, skupiony na sobie, przekonany o swej nieomyślności, negatywnie myślący, zarozumiały i arogancki. Jego myślenie jest tylko iluzoryczne i tworzy w nim złe, niegodziwe i zdegenerowane uczucia; jest obrzydliwy w zachowaniu i prezentuje zły wizerunek. Dlatego również z tych powodów, większość ziemskiej ludzkości nie może funkcjonować jako pokojowe społeczeństwo, ponieważ braki odnoszące się do etyki i moralności wśród większości ludzi na ziemi są nie tylko katastrofalne, ale tak bezwartościowe i puste, że nawet dzieci, w najmłodszym wieku, mają tendencję do mordowania i nieumyślnego zabijania, a nawet bezmyślnie i przerażająco uwodzą swoich rówieśników do morderstwa, czy to z nienawiści, lekkomyślności, psoty, czy z innych i w każdym razie zawsze zdegenerowanych powodów, które nigdy, przenigdy nie mogą zostać uzasadnione etyczno-moralnie lub w inny

Als erster wichtiger Stützfeiler für die Ethik-Moralentwicklung ist eine fürsorgliche sowie sehr achtsame und enge Bindung sowie das ethisch-moralische Verhalten der Eltern gegenüber dem Kind erforderlich und unumgänglich, und zwar von frühester Jugend der Geburt an. Dies lehrt und fördert nicht nur die Kooperationsbereitschaft des Kindes, sondern das Ganze hat auch einen sehr grossen Einfluss auf die notwendige Bindung bezüglich des Kindes und der Eltern, was grundlegend dazu führt, dass sich das heranwachsende Kind sicher, geborgen und geliebt fühlt. Dies bildet die eigentliche Wurzel des Werdens der Ethik und Moral des neuen Menschen, wobei dies also bereits am Anfang des Lebens liegt und nicht erst dann das Werden und Verstehen der Ethik und Moral beginnt – wie die Psychologie fälschlich behauptet –, wenn die Logik, der Verstand und die Vernunft erst in späteren Jahren beginne, wobei dies irrig erst mit 8 bis 11 Jahren angesetzt wird. Infolge der Gemeinsamkeit bildet sich beim Menschen die tiefgreifende Kooperation und der sogenannte Teamgeist des Menschen schon in den ersten Minuten nach dessen Geburt, denn durch die Mutter wird der Keim und Impuls der menschlichen Ethik und Moral im neugeborenen Menschen gesetzt, weshalb es notwendig und erforderlich ist, dass die das Kind geborene Mutter ihre Pflicht des Mutterseins von Beginn an ganz wahrnimmt und dies auch lebenslang beibehält. Ethik und Moral sind eine Sache, die nicht erst begann, als – wie «Fachleute der Psychologie» fälschlich behaupten – vor etwa 400000 Jahren angeblich Menschen gemeinsam zu jagen und Nahrung zu sammeln begannen, sondern es war schon zu Beginn des Entstehens der ersten Lebensformen so. Schon als früheste Vorläufer des Ur-Menschen hatten die ersten Lebewesen vor Hunderten von Millionen Jahren den natürlichen Drang der beschützenden «Beelterung» ihrer Nachkommen. Diese bestand darin, dass die Nachkommenschaft von ihren Eltern derart behütet und beschützt wurde, dass sie sich geborgen fühlte, wobei das Ganze mit einer Form des richtigen Benehmens verbunden war, und zwar jeweils der Art gemäss, was besagt, dass durch jede Nachkommenschaft Regeln gelernt und befolgt wurden, die nicht nur ein geschütztes Leben und Zusammensein mit den Eltern ermöglichte, sondern auch mit ihresgleichen, also in der «Gesellschaft» der Herde. In Worte der heutigen deutschen Sprache gekleidet, war dies nichts anderes als eine sehr frühe Form der Ethik und Moral, die aus völlig natürlichen Regungen und Verhaltensweisen der frühen Lebewesen hervorgegangen ist und ein gutes Zusammenleben ermöglichte.

Nun, als nach vielen Millionen von Jahren später der Mensch kam und im Lauf der Zeit sich seiner selbst und des Denkens bewusst wurde, da legte er alles das ab, was die Lebewesen schon vor vielen Jahrmillionen infolge natürlicher Vorgaben entwickelten, eben das, was wir heute Ethik und Moral nennen. Werte, die allein ein friedliches Leben des einzelnen, in den Familien und Freundschaften, im Bekanntenkreis und in der Gesellschaft bewirken, was aber wahrheitlich vom Menschen bezüglich des Erlernens und in der Anwendung nur einer psychologischen Sprechensmache

sposób.

Pierwszym ważnym filarem rozwoju etyczno-moralnego jest troskliwa, uważna i bliska więź, a także etyczno-moralne zachowanie rodziców wobec dziecka jest konieczne i nieodzowne, a mianowicie od najwcześniejszego dzieciństwa po narodzeniu. To nie tylko uczy i wspiera gotowość dziecka do współpracy, ale całość ma również bardzo duży wpływ na niezbędną więź między dzieckiem a rodzicami, co zasadniczo prowadzi do tego, że dorastające dziecko czuje się bezpieczne, pewne i kochane. Stanowi to pierwotny trzon kształtowania się etyki i moralności nowej istoty ludzkiej, przy czym dzieje się to już na początku życia, a nie dopiero wtedy, gdy zaczyna się rozwój i rozumienie etyki i moralności - jak błędnie twierdzi psychologia - że logika, umysł i rozsądek pojawiają się dopiero w późniejszych latach, również błędnie utrzymuje się, że dzieje się to dopiero pomiędzy 8 a 11 rokiem życia. W wyniku ciepła wspólnoty rodzinnej głęboka współpraca i umiejętność pracy zespołowej istoty ludzkiej kształtują się już w pierwszych minutach po jej narodzinach, ponieważ za pośrednictwem matki zarodek i impuls ludzkiej etyki i moralności jest wpajany w nowo-narodzonej istocie ludzkiej, dlatego konieczne i wymagane jest, aby matka, która urodziła dziecko, od początku „wzięła sobie do serca” obowiązek macierzyński i utrzymywała go przez całe życie.

Etyka i moralność to rzeczy, które nie pojawiły się, gdy - jak błędnie twierdzą „eksperci w dziedzinie psychologii” - rzekomo ludzie zaczęli wspólnie polować i zbierać żywność około 400 000 lat temu, ale istniały od samego początku pojawienia się pierwszych form życia. Nawet jako najwcześniejsi prekursorzy prymitywnych ludzi, pierwsze żywe istoty setki milionów lat temu miały naturalną potrzebę opiekuńczego „rodzicielstwa” swojego potomstwa. Polegało to na tym, że potomstwo było osłaniane i chronione przez swoich rodziców w taki sposób, że czuło się bezpiecznie, przy czym całość wiązała się z formą prawidłowego zachowania, w każdym przypadku zgodnie z gatunkiem, co oznacza, że każde potomstwo uczyło się i przestrzegało zasad, co nie tylko umożliwiało ochronę życia i współegzystowanie z rodzicami, ale także z własnym gatunkiem, tj. w „społeczeństwie” stada. Ubierając w słowa dzisiejszego języka niemieckiego, była to nic innego jak bardzo wczesna forma etyki i moralności, która wyłoniła się z całkowicie naturalnych odruchów i zachowań wczesnych istot żywych i umożliwiła im dobre współistnienie.

Jednak, gdy po wielu milionach lat później pojawił się człowiek i z biegiem czasu stał się świadomy siebie i swojego myślenia, odrzucił wszystko, co żywe istoty rozwinęły już wiele milionów lat temu w wyniku naturalnych wytycznych, dokładnie to, co dziś nazywamy etyką i moralnością. Wartości, które jako jedyne zapewniają spokojne życie jednostce, w rodzinach i przyjaźniach, wśród znajomych i w społeczeństwie, a które pod względem uczenia i zastosowania tak naprawdę odpowiadają jedynie psychologicznej pustej gadaninie i niezrównanej kpinie.

entspricht, die im Ganzen effectiv nichts anderem entspricht, als einer Farce und einem Hohn sondergleichen. Dies darum, weil die Werte der Ethik und Moral nicht in ihrem gesamten Umfang gelehrt werden – weil sie offenbar der Psychologiewissenschaft auch nicht bekannt sind, folglich sie darüber nicht orientiert ist, welche wichtigen Werte in der Ethik und Moral effectiv enthalten sind. Die Werte aber, wenn sie vom Menschen bewusst und ernsthaft erlernt und angewendet würden, hätten durch seine ernsthaften und umfänglich ehrlichen Bemühungen eines richtigen Denkens und der daraus erzeugten wertigen Gefühle zur Folge, dass er der Wirklichkeit und deren Wahrheit gemäss das Leben und sein Dasein führen würde. Er wäre effectiv derart bewusst bemüht, seine gesamten Verhaltensweisen sowie sein Handeln in Frieden, Freiheit und allgemeiner Verbundenheit mit allen Menschen, mit der Natur und deren Ökosystemen, dem Planeten und mit der gesamten Fauna und Flora zu führen. Er würde sich allen Gewalttätigkeiten, jedem politischen und sonstig möglichen Krieg enthalten und wahrlich freiheitlich und zufrieden ein Leben ohne religiösen oder weltlichen Glaubenswahn führen. Hass und Rache und auch Rassenhass, Suizid und privater, politischer, militärischer oder sonstwie organisierter Mord und Totschlag, Folter und Gewalttätigkeit aller Art, wie auch aller Art Zerstörung usw. wären ihm fremd. Dies darum, weil der gesamte Umfang aller Werte von Ethik und Moral derart gebildet sind, dass diese, wenn sie bewusst erlernt und als Charakterwerte gebildet werden, das Unrichtige, das Lebensunwürdige, alle Gewalttätigkeit und alles Friedensstörende, Freiheitsfeindliche und Lebenszerstörende schon in den ersten Anfängen im Grunde auflösen und eliminieren, ehe diese überhaupt sich zu entwickeln vermögen.

Ethik und Moral sind nicht nur verhaltensmässige Grundsätze, wie sie auch nicht nur das Verhalten der Individuen in einer Gesellschaft regeln, wie sie aber auch nicht nur die Leitlinien für ein richtiges Verhalten festlegen und das falsche aufzeigen, wie sie auch nicht nur die Werte und Prinzipien der sozialen Normen aufzeigen, an die sich der Mensch als Mitglied der Gesellschaft halten soll, denn wahrheitlich sind sie sehr viel mehr. Das wird leider durch die Psychologiewissenschaft völlig falsch verstanden und missgelehrt, denn grundsätzlich bilden Ethik und Moral jene wichtigen Faktoren und Werte dessen, was einerseits den Typus des Charakters des Menschen spezifizierend kennzeichnet. Weiter auch, wie das wahre Menschsein offen zum Ausdruck gebracht wird, jedoch gegenteilig durch das Fehlen der Werte Ethik und Moral aufweist, dass der Mensch charakterlich und verhaltensmässig nicht den Normen des Anstandes, des wahren Menschseins, der natürlichen Vorgaben und gesellschaftlichen Ordnung, des Friedens und der Freiheit usw. entspricht.

Im Umgang mit den Mitmenschen ist der bindende Massstab bezüglich ethisch-moralischen Verhaltens gegeben und beschränkt auf das gute Benehmen, gute Handlungen, eine saubere und verständliche Sprache sowie gute Umgangsformen, die als akzeptierende und wertige Regeln und Gebote gelten. An diesen ethisch-moralischen Verhaltensweisen hat sich der Mensch

Dieje sie tak dlatego, że wartości etyki i moralności nie są nauczane w swoim całym zakresie - ponieważ oczywiście nie są one również znane nauce psychologii, w związku z czym nie jest ona zorientowana co do tego, które ważne wartości są efektywnie zawarte w etyce i moralności. Wartości te, gdyby były świadomie i poważnie przyswajane i stosowane przez człowieka, skutkowałyby tym, że poprzez poważne i wszechstronnie uczciwe staranie poprawnego myślenia i powstałych z niego wartościowych uczuć, prowadziłby on swoje życie i swoją egzystencję w zgodzie z rzeczywistością i jej prawdą. Skutecznie podejmowałby takie świadome wysiłki, aby prowadzić swoje zachowania, jak również swoje działania w pokoju, wolności i ogólnej więzi ze wszystkimi istotami ludzkimi, z naturą i jej ekosystemami, planetą oraz całą fauną i florą. Powstrzymałby się od wszelkiej przemocy, wszelkich politycznych i innych możliwych działań wojennych i naprawdę żyłby wolnym i zadowolonym życiem bez religijnych lub świeckich złudzeń wiary. Nienawiść i zemsta, a także nienawiść rasowa, samobójstwo i prywatne, polityczne, wojskowe lub podobne zorganizowane morderstwa i zabójstwa, tortury i przemoc wszelkiego rodzaju, a także wszelkiego rodzaju zniszczenia itp. byłyby mu obce. Dieje sie tak dlatego, że cały zakres wszystkich wartości etyki i moralności jest ukształtowany w taki sposób, że jeśli są one świadomie nauczane i formowane jako wartości charakteru, zasadniczo rozwiązują i eliminują już na samym początku, to co niepoprawne, niegodne życia, wszelką przemoc i wszystko, co przeszkadza [utrzymaniu] pokoju, co wrocie wolności i niweczające życie, zanim w ogóle zdążą się rozwinąć.

Etyka i moralność to nie tylko zasady zachowania, które nie ograniczają się do regulacji zachowań jednostek w społeczeństwie, również nie ograniczają się do określania wytycznych dla właściwego zachowania - wskazując na niewłaściwe, jak również nie ograniczają do wskazania na wartości i podstawy norm społecznych, do których człowiek jako członek społeczeństwa powinien się stosować, ponieważ tak naprawdę są one czymś o wiele większym. To jest niestety przez psychologię całkowicie błędnie rozumiane i źle nauczane, gdyż etyka i moralność są zasadniczo tymi ważnymi czynnikami i wartościami, które z jednej strony określają specyficzne cechy typu charakteru człowieka. Co więcej, jak prawdziwe człowieczeństwo jest często otwarcie okazywane, a wręcz przeciwnie poprzez brak wartości etyki i moralności wykazuje, że istota ludzka nie jest zgodna w charakterze i zachowaniu z normami przyzwoitości prawdziwego człowieczeństwa, naturalnych wytycznych i porządku społecznego, pokoju i wolności itd.

W kontaktach z innymi ludźmi obowiązującym standardem etyczno-moralnego postępowania jest określony i ograniczony do dobrego zachowania, dobrych działań, czystego i zrozumiałego języka oraz dobrych manier, które są uważane za akceptowalne i wartościowe reguły i przykazania. Człowiek powinien zawsze orientować się według tych etyczno-moralnych

allzeit zu orientieren, wodurch seine Haltung dann exakt als moralisch gut gilt, besonders dann, wenn der dieserart sich benehmende Mensch aus dem Motiv bzw. seiner Gesinnung heraus seine normativen Verpflichtungen wahrnimmt. Damit aber ist der Sinn und Zweck der wahren Ethik und Moral nicht erfüllt, denn diese sind nur der winzigste Teil des Ganzen und sagen so gut wie nichts bezüglich des wahren Charakters des Menschen und dessen charakterlicher Prägungen aus. Dies hinsichtlich des Verhaltens, Handelns und Wirkens bezüglich dem, wenn die tief im Charakter lagernden und nach aussen durchbrechenden sehr negativen Eigenheiten freiwerden und Unheil oder einfach Negatives zur Wirkung bringen.

Ethik und Moral bilden zusammen die Moralphilosophie, die nicht nur das menschliche Verhalten bezüglich all der privaten, der familiären, freundschaftlichen, bekantschaftlichen sowie der gesellschaftlichen Umgangsregeln aufzeigt, denn wahrheitlich sind sie sehr, sehr viel mehr. Sie bestimmen nämlich darüber, wie, was und wer der Mensch wirklich ist, wie er seit seiner Geburt bewusst lernte oder nicht lernte und sich bewusst bildete oder nicht bildete bezüglich des wahren Menschseins. Die vom Menschen gelernte und wirkende Ethik und Moral – wenn diese wirklich bewusst erlernt wurde – bewirkt, dass er selbständig und eigens seine Gedanken und Gefühle pflegt, eigene wertige Entscheidungen trifft und gemäss denen bewusst richtig und korrekt handelt. Also zeigen die ethisch-moralischen Werte auch das eigene richtige Denken und Gefühleschaffen, wie auch das wertige Entscheiden und Handeln im Guten und Positiven auf, wie aber beim Nichterlernen das Falsche und Negative. Das allgemeine richtige und hochwertige ethisch-moralische Verhalten, wie auch explizit der Umgang mit sich selbst und der eigenen Persönlichkeit beweist die Richtigkeit des wahren Menschseins, wobei durch diese vielfache Werte zur Geltung kommen. Gegenteiliges ergibt sich jedoch bei jedem Menschen, dem die hohen Werte der Ethik und Moral völlig oder zumindest grösstenteils fehlen und sie ihm fremd sind, wenn er nicht bewusst und willig die gesamten ethisch-moralischen Werte erlernt hat. Das bewusste und willige Erlernen gesamthaft aller dieser Werte Ethik und Moral und deren tägliche und dauerhafte Umsetzung macht erst den Menschen zum wahren Menschen, der er naturmässig sein soll. Diese Werte sind jedoch viel umgreifender, als diese der Psychologiewissenschaft bekannt sind, und gehen sehr weit über das hinaus, was sie als Ethik und Moral nennt. Grundlegend sind die wenigen Werte praktisch nicht mehr als das, was allgemein als «Tropfen auf einen heissen Stein» bezeichnet wird, denn das Ganze umfasst sehr viel mehr, denn es beinhaltet alles das, was den Menschen zu dem macht, was er natürlich sein soll, eben ein wahrer Mensch. Dies aber zu werden bedingt, dass das bewusst gelernt und im täglichen Leben nachvollzogen wird, was Ethik und Moral wirklich in sich bergen. Es bedeutet auch, dass strikt alles Negative, Falsche und Unrichtige usw. aufzulösen und zu neutralisieren ist, dass es sich nicht als böse und schlechte Eigenschaft tief im Charakter festsetzen und bei jeder passenden oder unpassenden Gelegenheit zum Ausbruch kommen kann. Dies insbesondere durch irgendwelche Erregung usw.,

wzorców zachowania, dzięki czemu jego postawa jest wtedy uważana dokładnie jak moralnie dobra, zwłaszcza gdy osoba zachowująca się w ten sposób z motywu wzg. swoich poglądów wypełnia swoje normatywne zobowiązania rzetelnie. To jednak nie spełnia znaczenia i celu prawdziwej etyki i moralności, ponieważ są one tylko najmniejszą częścią całości i mówią tyle, co nic, o prawdziwym charakterze człowieka i jego charakterystycznych cechach. Jest tak w przypadku zachowania, działania i aktywności, gdy bardzo negatywne cechy, które są przechowywane głęboko w charakterze i przebijają się na zewnątrz, są uwalniane i przynoszą katastrofę lub po prostu negatywne rzeczy.

Etyka i moralność razem tworzą filozofię moralną, która nie tylko pokazuje ludzkie zachowanie w odniesieniu do wszystkich prywatnych, rodzinnych, przyjacielskich, i społecznych zasad postępowania, ponieważ tak naprawdę są one czymś o wiele większym. Określają one, jak, czym i kim naprawdę jest człowiek, jak od czasu swoich narodzin świadomie nauczył się lub nie nauczył się i świadomie ukształtował się, lub nie ukształtował w zakresie prawdziwego człowieczeństwa. Etyka i moralność wyuczone i skutecznie stosowane przez człowieka - jeśli rzeczywiście zostały one świadomie wyuczone - powodują, że kultywuje on swoje myśli i uczucia samodzielnie i z własnej woli, podejmuje własne wartościowe decyzje i zgodnie z nimi świadomie poprawnie i prawidłowo postępuje. Tak więc wartości etyczno-moralne również ukazują własne prawidłowe myślenie i tworzenie uczuć, a także własne wartościowe decyzje i działania w dobry i pozytywny sposób, ale w przypadku niewyuczenia się, również zło i negatyw. Ogólnie poprawne i wysokiej jakości zachowanie etyczno-moralne, a także wyraźne postępowanie z samym sobą i własną osobowością, dowodzi poprawności prawdziwego człowieczeństwa, dzięki któremu te wielorakie wartości się uwydatniają. Natomiast sytuacja wygląda odwrotnie w przypadku każdej istoty ludzkiej, która całkowicie lub przynajmniej w znacznym stopniu pozbawiona jest wysokich wartości etyczno-moralnych i które są jej obce, jeśli świadomie i dobrowolnie nie nauczyła się tych wszystkich wartości etyczno-moralnych. Świadome i dobrowolne uczenie się wszystkich tych wartości etyki i moralności oraz ich codzienne i trwałe wdrażanie jest tym, co czyni człowieka prawdziwym człowiekiem, którym powinien być z natury. Wartości te są jednak znacznie bardziej wszechstronne niż te, znane nauce psychologicznej i wykraczają daleko poza to, co ona nazywa etyką i moralnością. Zasadniczo, te nieliczne wartości są praktycznie niczym więcej niż tym, co powszechnie określa się jako „kropla w morzu”, ponieważ całość obejmuje znacznie więcej, albowiem zawiera wszystko to, co czyni człowieka tym, kim powinien być z natury, prawdziwym człowiekiem. Aby jednak tak się stało, potrzeba świadomego uczenia się i w codziennym życiu podążania za tym, co etyka i moralność w sobie naprawdę niosą. Oznacza to również, że absolutnie wszystko, co negatywne, nieprawidłowe, niepoprawne itp. jest do usunięcia i zneutralizowania, aby nie mogło zakorzenić się głęboko w charakterze jako zła i niedobra cecha i nie mogło wybuchnąć przy każdej odpowiedniej lub nieodpowiedniej okazji. Dzieje się tak zwłaszcza z

wodurch die unverarbeiteten und nicht neutralisierten Unwerte, die sich tief im Charakter ablagerten, nach aussen durchbrechen und Unheil anrichten. Dies geschieht in Form von Lügen und Betrug, wie auch als Hass, Wut, Rache, Verleumdung, jedoch auch als Vergeltung, Gewalt und Täuschung, als Krieg, Selbstmord, Mord und Totschlag und Zerstörung usw. Alle die unverarbeiteten Unwerte, die ethisch-moralisch nicht tragbar und vom Menschen bewusst zu bekämpfen, wie aber durch ein williges Erlernen der umfänglichen Werte zu neutralisieren sind, werden bei Nichtbeachtung zwangsläufig tief im Charakter abgelagert, aus dem diese wieder hochkommen und der Mensch sich mit diesen negativ outet, wenn er sich aus irgendwelchen Gründen erregt.

Ethik und Moral sind also sehr viel mehr als nur Verhaltensweisen usw. im Umgang mit den Mitmenschen und der Gesellschaft allgemein, denn wahrheitlich beinhalten sie all die hohen Werte, die zum wahren Menschsein erforderlich sind. Daher soll jede Persönlichkeit gemäss den wahren ethisch-moralischen Werten gebildet werden, denn Ethik und Moral bilden zusammen die Moralphilosophie, die das menschliche Entscheiden und Handeln im Guten – und Falschen – aufzeigt, wie auch das allgemeine Verhalten und explizit den Umgang mit sich selbst und also der eigenen Persönlichkeit, wobei vielfache Werte zur Geltung kommen.

Ethik und Moral sollen jeder Persönlichkeit Erfüllungspflicht sein, das Leben und Verhalten des einzelnen soll dadurch wertig bestimmt werden, und zwar in Formen der täglichen pflegerischen Selbsterkenntnis und des professionellen freien Entscheidens, Handelns und Pflegens des korrekten menschlichen Verhaltens bezüglich aller Dimensionen. Diese Werte sind wahrlich interdisziplinär bezüglich der autonom-persönlich-professionellen Interaktion auszurichten, und zwar in freier Selbstkontrolle, wie in allen Werten aller autonomen Prinzipien, wie in positiver Beharrlichkeit und Achtsamkeit. All die Werte des Loyalitätsprinzips und Friedensprinzips, wie auch die Gerechtigkeitsprinzipien, die positive Gesinnung und das Ordnungsprinzip sowie die Prinzipien Toleranz, Zielstrebigkeit, Harmonie, Ehrlichkeit, Einfühlung, Interesse und die Hilfsbereitschaft, die Arbeitsamkeit, das Freiheitsprinzip, die Fürsorgeprinzipien und alle die Prinzipien des Schutzes allen Lebens, der Schadensverhütung und der wahren Liebe, Fairness, wie auch des Respekts sind dazugehörend – wie aber auch die Prinzipien der Empathie, der Sicherheit, Disziplin, des guten Gewissens, der Integrität, Gesundheit, Familie, Zielstrebigkeit, des Wohlstands sowie Erfolgs und des Nichtstehens, der Reinlichkeit und Vertrauenswürdigkeit, der Verlässlichkeit und Unterstützung erforderlich sind. Weiter gehören auch die Akzeptanz und die Belastbarkeit, Zuverlässigkeit und Nächstenliebe dazu sowie die effective Freiheit und Zuneigung, wie auch die Sympathie, Freundschaft und Anerkennung, wie auch das Gemeinwohl, das Nichttöten usw.

Ethik und Moral bedeuten «nicht töten»; das besagt

powodu jakiegoś pobudzenia itp., w wyniku czego nieprzetworzone i nieneutralizowane bezwartościowe cechy, które osadziły się głęboko w charakterze, przebijają się na zewnątrz i sięją spustoszenie. Dzieje się to w formie kłamstw i oszustw, a także nienawiści, gniewu, zemsty, oszczerstw, ale także jako odwetu, przemocy i oszustwa, jako wojny, samobójstwa, morderstwa i zabójstwa, zniszczenia itp. Wszystkie nieobrobione bezwartościowe cechy, które są etycznie i moralnie niedopuszczalne i które człowiek powinien świadomie zwalczać, ale również poprzez dobrowolne uczenie się obszerne wartości powinny być neutralizowane, podczas gdy pozostawione niewładze nieuchronnie odkładają się głęboko w charakterze, i ponownie wychodzą na zewnątrz i człowiek obchodzi się z nimi negatywnie, gdy jest z jakiegoś powodu pobudzony.

Etyka i moralność są więc czymś więcej niż tylko sposobami postępowania wobec bliźnich i ogólnie ze społeczeństwem, ponieważ w rzeczywistości zawierają one wszystkie wysokie wartości, które są niezbędne do tego, by być prawdziwym człowiekiem. Dlatego też każda osobowość powinna być kształtowana zgodnie z prawdziwymi wartościami etyczno-moralnymi, ponieważ etyka i moralność razem tworzą filozofię moralną, która pokazuje ludzkie podejmowanie decyzji i działanie w dobrym - i nieprawidłowym – kierunku, a także ogólne zachowanie a szczególnie traktowanie samego siebie, a tym samym własnej osobowości, przy czym w grę wchodzi liczne wartości.

Etyka i moralność powinna być obowiązkiem do wypełnienia przez każdą osobowość, a życie i zachowanie jednostki powinno być przez nie determinowane w sposób wartościowy, a mianowicie w formach codziennej pielęgnarskiej samowiedzy i profesjonalnego wolnego podejmowania decyzji, działania i dbałości o prawidłowe ludzkie zachowanie w odniesieniu do wszystkich aspektów. Wartości te, w odniesieniu do autonomiczno-osobowo-profesjonalnych interakcji, mają być rzeczywiście interdyscyplinarnie ukierunkowane, a mianowicie w niezależnej samokontroli, jak we wszystkich wartościach autonomicznych zasad, jak w pozytywnej wytrwałości i uważności. Wszystkie wartości zasady lojalności i zasady pokoju, a także zasady sprawiedliwości, pozytywnego nastawienia i zasady porządku, a także zasady tolerancji, zdeterminowania, harmonii, uczciwości, wczucia się [w sytuacje innej osoby], zainteresowania i uczynności, pracowitości, zasady wolności, zasady opieki i wszystkie zasady ochrony wszelkiego życia, zapobieganie szkodom oraz zasad prawdziwej miłości, sprawiedliwości i szacunku, a także zasady empatii, bezpieczeństwa, dyscypliny, czystego sumienia, integralności, zdrowia, rodziny, determinacji, dobrobytu i sukcesu, a także niekradzenia, czystości i wiarygodności, niezawodności i udzielania wsparcia – są wymagane. W dalszej części należą również: akceptacja i odporność, niezawodność i miłość do bliźniego, podobnie jak faktyczna wolność i przychylność, a także sympatia, przyjaźń i uznanie, jak również powszechnie dobro, niezabijanie i tak dalej.

Etyka i moralność oznaczają „nie zabijaj”; mówi

auch, dass nicht Kriege geführt und nicht Todesstrafen verhängt werden sollen, dass aber auch der Mensch nicht streiten, nicht hassen und nicht gewalttätig usw. sein soll. Ethik und Moral sagen aber auch aus, dass der Mensch selbstbewusst, selbstsicher, pflichtgetreu und ehrlich usw. sein soll.

Das Bewusstsein ist sehr viel mehr, als allgemein von der Wissenschaft behauptet wird, nämlich, dass dieses in weitestem Sinne das Erleben mentaler Prozesse und Zustände bilden, wahrnehmen, beurteilen und etwas bewusst als Wissen erkennen und vertreten würde. Wie auch, dass durch das Bewusstsein das Fühlen, Sehen, Hören, Schmecken und vieles mehr und anderes möglich sei, was aber in diesem Sinn nicht stimmt, denn das Bewusstsein kann all diese Werte nicht selbst erschaffen, sondern sie nur wahrnehmen und folglich auch nur beurteilen. Dies darum, weil nämlich separat die entsprechenden Sinnesorgane im Gehirn für das effective Wahrnehmen all dieser Faktoren zuständig sind, die erst die entsprechende Wahrnehmung machen müssen, um diese dann an das Bewusstsein weiterzuleiten, wodurch in diesem dann erst das Wissen bezüglich des Wahrgenommenen entsteht. Und das ist nur möglich, weil die Schöpfungsenergie das Bewusstsein wirklich belebt. Diese Energie und Kraft ist es auch, durch die es allein dem Bewusstsein möglich ist, Gedanken zu schaffen, die je nach Gedankenart negative oder positive Schwingungen erzeugen, die dementsprechend wieder auf die nähere und weitere Umgebung und die Lebensformen selbst störend oder belebend einwirken. Für den Menschen kommt dies – selbst auf die Weite – emotional zur Geltung, folglich also ein anziehender oder ablehnender Faktor entsteht, wie z.B. eine Sympathie und Freundschaft, oder eine Antipathie und gar eine Feindschaft, wie auch zur Freude und zum Frieden usw., wie aber auch zu Hass, Rache, Krieg, Mord und Totschlag usw. Je nach Gedankenformen schlagen sich diese auf den wirklich denkenden oder scheinenden Menschen nieder, und zwar derart, dass der eine froh und fröhlich oder einfach ‹aufgestellt› wird, während ein anderer ‹sauer›, gewalttätig, böse, wütend oder psychisch krank wird. Psychisch krank eben darum, weil das Bewusstsein vom Menschen selbst ständig durch die eigenen alles verneinenden und ihn verwirrenden Gedanken und damit durch die daraus entstehende Gefühlswelt negativ beeinflusst wird. Dadurch also, dass der Mensch Kraft und Energie seines Bewusstseins zu Gedanken und seinem Gefühlszustand formen kann, ist es ihm möglich, diesen negativ oder positiv zu gestalten und dessen Wert hochleben zu lassen oder krankhaft zu zerstören. Die Beschaffenheit der Gedanken-Gefühlswelt gestaltet sich nach menschlicher Verstehensweise als Psychezustand, demgemäß also ein ‹psychisches Aufgestelltsein› zur Geltung kommt, oder anderweitig eine ‹psychische Niedergeschlagenheit› oder gar ein Dauerzustand von ‹psychischer Krankheit› die ‹Tagesordnung› beherrscht. Die Psyche ist kein Bestandteil oder ein Produkt des Bewusstseins oder des Körpers resp. dessen Organismus, sondern ein aktueller Zustand, den der Mensch selbst völlig allein durch seine Gedankenwelt und seine daraus resultierende Gefühlswelt hervorruft und erschafft. Das Bewusstsein selbst birgt in sich also keine Psyche,

również, że nie należy prowadzić wojen i wydawać wyroków śmierci, ale także, że człowiek nie powinien się kłócić, nienawidzić, być agresywnym itp. Jednak etyka i moralność mówią również, że człowiek powinien być świadomy siebie, pewny siebie, obowiązkowy, uczciwy itp.

Świadomość to znacznie więcej niż powszechnie twierdzi się w świecie naukowym, a mianowicie, że miałaby ona w najszerszym znaczeniu tworzyć procesy i stany umysłowe, postrzegać, osądzać i rzekomo świadomie rozpoznawać i reprezentować jako wiedzę. Jak również, że poprzez świadomość możliwe jest odczuwanie, widzenie, słyszenie, smakowanie i wiele innych rzeczy, co w tym sensie nie jest prawdą, ponieważ świadomość nie może sama stworzyć wszystkich tych wartości, a jedynie je postrzegać i w konsekwencji jedynie je poddać ocenie. Dzieje się tak dlatego, że odpowiednie narządy zmysłów w mózgu są oddzielnie odpowiedzialne za skuteczną percepcję wszystkich tych czynników, które najpierw muszą dokonać odpowiedniego spostrzeżenia, aby przekazać je do świadomości, która następnie tworzy wiedzę o tym, co jest postrzegane. Jest to tylko dlatego możliwe, ponieważ energia twórcza naprawdę ożywia świadomość. Jest to również ta energia i moc, dzięki której jedynie świadomość może tworzyć myśli, które w zależności od rodzaju myśli wytwarzają negatywne lub pozytywne wibracje, które z kolei mają zakłócający lub ożywiający wpływ na bliższe i dalsze otoczenie oraz formy życia. Dla człowieka urzeczywistnia się to emocjonalnie – nawet na odległość - a w konsekwencji tego powstaje czynnik przyciągający lub odrzucający np. sympatii i przyjaźni, lub przeciwnie antypatii, a nawet wrogości, a także radości i pokoju itd. , jak również do nienawiści, zemsty, wojny, morderstwa i zabójstwa itp. W zależności od formy myślowej odbijają się one na prawdziwie myślącej lub pozornie myślącej osobie w taki sposób, że jedna staje się radosna i rozradowana lub po prostu „pozytywnie nastawiona”, podczas gdy inna staje się „zgorzkniała”, gwałtowna, zła, wściekła lub chora psychicznie. Psychicznie chora właśnie dlatego, iż świadomość człowieka jest pod ciągłym wpływem jego własnych negujących i zagmatwanych myśli, a tym samym poprzez wynikający z tego świat uczuć, na który jest wywierany negatywny wpływ. Przez to, że człowiek dzięki mocy i energii swojej świadomości jest w stanie kształtować myśli i swój stan uczuciowy, możliwe jest, aby kształtował je negatywnie lub pozytywnie i celebrował jego wartość, lub patologicznie je niszczył. Struktura i stan świata myśli i uczuć jest kształtowana zgodnie ze zrozumieniem człowieka jako stan psychiczny, zgodnie z którym dominuje „stabilna psychika”, lub w przeciwnym razie „psychiczne przygnębienie”, czy wręcz permanentny stan „choroby psychicznej”, który dominuje na „porządku dziennym”.

Psychika nie jest składnikiem lub produktem świadomości, ciała lub jego organizmu, ale aktualnym stanem, który człowiek w pełni samemu poprzez świat myśli i wynikający z niego świat uczuć wywołuje i tworzy. Świadomość sama w sobie nie zawiera zatem psychiki, ale jest ona tworzona przez samego człowieka

sondern diese wird vom Menschen durch seine Gedanken und Gefühle selbst erschaffen, und zwar als aktueller Zustand des Resultats, das sich aus seinen positiven oder negativen Gedanken-Gefühlsrichtungen ergibt. Wenn also die psychologische Wissenschaft erklärt, dass die Psyche die eigentliche Gesamtheit des menschlichen Zustandes seines Fühlens und des Empfindens und seines Denkens sei (Anm.: Leider ist jedoch beim Gros der Erdlinge nur ein Scheindenken vorhanden, das krank und dumm macht), dann muss dem zugestimmt und das als richtig anerkannt werden. Gegenteilig aber ist es völlig falsch, dass die Psyche die <geistige> Gesamtheit aller Persönlichkeitsmerkmale des betreffenden Menschen sei (wobei von den Psychologiewissenschaftlern religionsbehangen natürlich nicht von Schöpfungsenergie gesprochen wird, sondern von <geistig>). Es ist aber wieder richtig, dass die Psyche bzw. die psychische Gesundheit als mentale Gesundheit zu bezeichnen ist, wie auch, dass das heutige biopsychosoziale Wissen die psychische Gesundheit davon abhängig macht, dass ein komplexes System biologischer, psychologischer und sozialer Faktoren erforderlich ist, dass die psychische Gesundheit wirklich durchgreifen kann. Diese psychosoziale Gesundheit ist als <Zustand des Wohlbefindens> zu definieren, durch die ein Mensch seine Fähigkeiten wirklich nutzen kann. Die in Erscheinung tretenden normalen Lebensbelastungen kann der Mensch normal bewältigen wie auch produktiv bearbeiten, und zudem ist er im Stande, sich selbst und der Familie, den Freunden und der Gemeinschaft etwas Gutes zu tun, wenn die psychosoziale Gesundheit des Menschen wirklich in Ordnung ist. Dies hängt natürlich von vielen verschiedenen Faktoren ab, und eben besonders davon, dass bezüglich der eigenen Person alles gedanken-gefühlsmässig gesund und in Ordnung ist und allen Anforderungen Bestand halten und gut nützen kann. Die Psyche ist also nicht ein Bestandteil des Bewusstseins oder überhaupt des Menschen, sondern diese ist ein aktueller Zustand seiner Gedanken-Gefühlswelt, der in negativer oder positiver Weise zum Ausdruck gebracht wird. Das aber ist besonders in der heutigen Zeit ein heikles und gar ein Tabu-Thema, denn der Mensch der Erde verweichlicht immer mehr und krasser, denn er liess und lässt sich immer mehr von der Technik leiten und verliert sich darin, folgedem er laufend weniger acht auf sich und sein Selbst gibt und sich einfach im Trend des Fortschritts bewegt, folglich nur noch von höherer behördlicher Warte und den Banken usw. aus über ihn geherrscht wird und er in sich selbst verlorengelht, ohne dass er dies in seiner Dummheit resp. in seinem Nichtdenken realisiert. So gibt es für ihn immer mehr Hemmschwellen, immer mehr psychische resp. gedanklich-gefühlsmässige Beschwerden und Verletzungen, wofür es aber keine Hilfe gibt, weshalb immer mehr Menschen im Suizid enden, und zwar schon seit vielen Jahren, und vielfach ohne ersichtlichen Grund. Ausserdem entwickelt er sich über seine gesamte Lebensspanne durch den Einfluss der ihn umgebenden Umwelt und all die ihn treffenden Ereignisse, folglich er sich im Lauf des Lebens ändern und er einer anderen Gesinnung werden kann. Normalerweise jedoch können jeder Persönlichkeit bestimmte Merkmale zugeordnet werden, wobei diese

poprzez jego myśli i uczucia, i to jako stan aktualny wyniku, który powstaje z jego pozytywnie lub negatywnie ukierunkowanych myśli i uczuć. Jeśli więc nauka psychologii deklaruje, że psychika jest rzeczywistą całością ludzkiego stanu jego uczuć i doznań oraz jego myślenia (zauważ: niestety, jednak u większości Ziemi istnieje tylko iluzoryczne myślenie, które czyni człowieka chorym i głupim), to należy się z tym zgodzić i uznać to za poprawne. Wręcz przeciwnie, jest jednak całkowicie błędne, że psychika jest „duchową” całością wszystkich cech osobowości danej osoby (przy czym naukowcy zajmujący się psychologią, uzależnieni od religijnego myślenia, naturalnie nie mówią o energii stwórczej, ale o „duchowości”). Jednak ponownie zgadza się, że psychikę lub zdrowie psychiczne należy nazywać zdrowiem psychicznym, tak jak dzisiejsza wiedza biopsychospołeczna uzależnia zdrowie psychiczne od faktu, że złożony system czynników biologicznych, psychologicznych i społecznych jest niezbędny, aby zdrowie psychiczne naprawdę mogło się urzeczywistnić. Zdrowie psychospołeczne należy zdefiniować jako „stan dobrego samopoczucia”, dzięki któremu dana osoba może naprawdę wykorzystać swoje możliwości. Człowiek może poradzić sobie z pojawiającymi się do rozważenia, normalnymi obciążeniami życiowymi, i również produktywnie je opracować, jak również jest w stanie zrobić coś dobrego dla siebie i swojej rodziny, przyjaciół i społeczności, jeśli zdrowie psychospołeczne osoby jest naprawdę w dobrym stanie. Zależy to oczywiście od wielu różnych czynników, a zwłaszcza od tego, czy wszystkie myśli i uczucia w stosunku do własnej osoby są zdrowe i uporządkowane, a także czy jest się w stanie sprostać wszystkim wymaganiom i dobrze je użyć.

Psychika nie jest zatem składnikiem świadomości ani w ogóle częścią istoty ludzkiej, raczej jest ona aktualnym stanem jego świata myśli i uczuć, który jest wyrażany w negatywny lub pozytywny sposób. Jest to zwłaszcza w dzisiejszych czasach delikatny a właściwie temat Tabu, ponieważ człowiek na Ziemi staje się coraz bardziej zniewieściały i ekstremalny, ponieważ pozwalał i pozwala coraz bardziej być kierowanym przez technologię i zatracca się w niej, w wyniku czego zwraca coraz mniej uwagi na siebie i swoje Ja i po prostu porusza się w trendzie postępu, w konsekwencji jest rządzony tylko przez wyższe władze, banki itp. i gubi się sam w sobie, nie zdając sobie z tego sprawy z własnej głupoty i bezmyślnym podążaniu. W związku z tym pojawia się u niego coraz więcej zahamowań, coraz więcej dolegliwości i urazów psychicznych lub psychiczno-emocjonalnych, na które jednak nie ma rady i rozwiązania, dlatego coraz więcej osób popełnia samobójstwa i to od wielu lat, często bez wyraźnego powodu. Ponadto rozwija się przez całe życie pod wpływem otaczającego go środowiska i wszystkich wydarzeń, które na niego wpływają, w związku z czym może się zmieniać w trakcie życia i może zmienić i przyjąć inne nastawienie.

Zwykle jednak do każdej osobowości można przypisać pewne cechy, przy czym cechy te są w dużej mierze

Eigenschaften weitgehend stabil sind, wie z.B. die Verhaltensweisen und das Temperament, jedoch können die Einstellungen stark ändern, insbesondere durch den Einfluss eines religiösen Glaubens, wie jedoch auch durch andere und absolut nur weltliche Beeinflussungen.

Bezüglich der psychischen Gesundheit und gesund zu bleiben, spielen Gedanken-Gefühlsregungen die absolut massgebendste und wichtigste sowie vorbeugende Rolle. Als einzelne Person kann der Mensch jedoch nur bedingt darauf Einfluss nehmen, ob er psychisch gesund bleibt oder nicht, denn um den Zustand der Psyche überhaupt erstellen und auch richtig in Form setzen zu können, bedarf es des Umgangs mit den Mitmenschen. Doch ist immer der Mensch selbst daran schuld, wenn er ein psychisches Problem entwickelt. Dabei spielen jedoch auch Einflüsse der sozialen, kulturellen, wirtschaftlichen sowie die umweltmässigen Faktoren und die damit verbundenen Mitmenschen eine wichtige Rolle. Doch immer werden allein und selbst die persönlichen Lebensumstände und der Zustand der Psyche bestimmt, denn es gibt keine genetische Veranlagung, wie die psychologische Wissenschaft behauptet, wie es auch keine bewusstseinsmässige oder sonstwie eine dem Menschen angeborene Psyche gibt, denn wahrlich ist diese nur ein Zustand, der durch den Menschen selbst erschaffen wird, und zwar durch seine Gedanken und seine Gefühle, durch die der Zustand zustande kommt, der einfach Psyche genannt wird.

Das Bewusstsein ist der schöpfungsenergiebelebte Faktor, der dem Menschen das wirkliche Wissen durch das Gesehene, Erlebte, Erfahrene, Gehörte und Gelernte nicht direkt wissentlich feststellend aufnimmt und ihm die Wirklichkeit und deren Wahrheit der Wahrnehmungen vermittelt. Dies geschieht dadurch – und es sei abermals deutlich erklärt –, dass zuerst die entsprechenden Sinne ihre Wahrnehmung zu machen haben und diese dann an das Bewusstsein weitergeben. Die Sinnesorgane entsprechen nicht dem Bewusstsein, sondern sie beziehen sich auf bestimmte verschiedene Hirnareale, die Eindrücke und Reize usw. bezüglich des eigenen Körpers des Menschen, wie aber auch aus der direkten, nahen und fernerer Umwelt wahrnehmen. Diese Sinne umfassen weit mehr, als dies die Wissenschaft behauptet, die nur 5 Sinne des Menschen anführt, wobei aber viele mehr sind als eben nur Hören, Riechen, Tasten, Sehen und Schmecken. So sind auch der Sprachsinn, Logiksinn, Verstandessinn, Vernunftssinn, Wahrnehmungssinn, Persönlichkeitssinn und Bewegungssinn zu nennen, wie aber auch der sehr bedeutende Wirklichkeitssinn, der Wahrheitssinn und viele weitere andere, die absolut existieren und für den Menschen von Bedeutung sind. Besonders die Wissenschaft der Psychologie bis hin zur Psychoanalytik und Psychebehandlung kommt durch das Nichtwissen dieser Tatsache weit ins Hintertreffen, was sehr oft und immer mehr bei psychisch geschädigten Personen zum Suizid resp. Selbstmord führt.

stabilne, takie jak zachowanie i temperament, ale postawy mogą się znacznie zmienić, zwłaszcza pod wpływem wiary religijnej, a także pod wpływem innych i absolutnie wyłącznie świeckich wpływów.

W odniesieniu do zdrowia psychicznego i zachowania zdrowia, myśli i uczucia odgrywają absolutnie najbardziej decydującą i ważną rolę, a także rolę zapobiegawczą. Jako indywidualna osoba, człowiek może jednak mieć jedynie ograniczony wpływ na to, czy pozostanie zdrowy psychicznie, czy też nie, ponieważ aby móc w ogóle stworzyć stan psychiki, a także nadać mu właściwy kształt, wymaga to interakcji z innymi ludźmi. Jednakże jest to zawsze winą samego człowieka, jeśli rozwinie się u niego problem psychiczny. Jednak wpływ czynników społecznych, kulturowych, ekonomicznych i środowiskowych oraz związanych z nimi ludzi również odgrywa ważną rolę. Jednak zawsze wyłącznie my sami, decydujemy o osobistych okolicznościach życia i stanie psychiki, ponieważ nie ma predyspozycji genetycznych, jak twierdzi nauka psychologiczna, tak jak nie ma psychiki, która jest świadomie lub w inny sposób wrodzona istotie ludzkiej, ponieważ naprawdę jest to tylko stan, który jest tworzony przez samego człowieka, a mianowicie przez jego myśli i uczucia, poprzez które powstaje stan, który jest po prostu nazywany psychiką.

Świadomość jest czynnikiem ożywionym energią stwórczą, - która poprzez to, co jest widziane, doświadczane, słyszane i nauczane – nie przyswaja człowiekowi prawdziwej wiedzy, rejestrując ją bezpośrednio świadomie ani nie przekazuje prawdy spostrzeżeń. Dzieje się tak - i należy to jeszcze raz jasno wyjaśnić - ponieważ najpierw odpowiednio zmysły muszą dokonać percepcji, a następnie przekazać ją świadomości. Narządy zmysłów nie odpowiadają świadomości, ale odnoszą się do pewnych obszarów mózgu, które odbierają wrażenia i bodźce itp. dotyczące własnego ciała człowieka, ale także z bezpośredniego, bliskiego i bardziej oddalonego otoczenia. Zmysły te obejmują znacznie więcej, niż twierdzi nauka, która wymienia tylko 5 ludzkich zmysłów, chociaż jest ich znacznie więcej niż tylko słuch, węch, dotyk, wzrok i smak. Tak więc należy również wspomnieć o zmyśle mowy, zmyśle logiki, zmyśle zrozumienia, zmyśle rozsądku, zmyśle prawdy, zmyśle osobowości i zmyśle ruchu, a także o bardzo ważnym zmyśle rzeczywistości, i wielu innych zmysłach, które absolutnie istnieją i są ważne dla istot ludzkich. Zwłaszcza nauka psychologii aż do psychoanalizy i psychoterapii pozostaje daleko w tyle z powodu ignorancji tego faktu, co bardzo często i coraz częściej prowadzi do samobójstw u osób uszkodzonych psychicznie.

